

കെ. കെ. സാഹിത്യസമിച്ചയം
9-10-11-12 നവുക്കട്ടി ഗ്രന്ഥം 1.

അംഗ തര റ്റി.

(ഭഗവത്പാല.)

മഹാകവി കട്ടമത്ത്.

കൂട്ടമത്ത് കണ്ണിയും സാഹിത്യസഭയും
അഖിയാംവൻ 9_10_11_12 ന൱്റ് കരം ക്രൂടിയ

അം റ ത റ ണി .

പി. കെ. കെ. കല.

പ്രഖ്യാതഃ:—

മഹാകവി കൂട്ടമത്ത്.

പ്രസാധകൾ:

ശ്രീ. കെ. നാരായണകുമാർപ്പാഠി.

1944 ജൂൺ

~~സിനിമാ ബോർഡ്~~

വോൺ പ്രിൻടിംഗ് ലിമിറ്റഡ്

കോഴിക്കോട്. എ

സ്വീച്ചുവിഹാര സിൽ പതിഘാത പുസ്തകം വാദ്ധാരിഞ്ഞിതഭാക്താശ.

വിഷയവിവരം.

		ഭാഗം.
1.	ആരാമകൃഷ്ണാഗവതം	1
2.	വിശ്വക്രമി	10
3.	നൃഹിണി	14
4.	മുരളീശാനം	18
5.	ഉണ്ടക! പ്രവർത്തിക്കക	19
6.	സഞ്ജയലീല	20
7.	ഈപവാസം	22
8.	വിശ്വസാഹിത്യം	23
9.	ശാരദാല്പാസം	26
10.	പ്രഭാതലക്ഷ്മി	27
11.	നവീകരണം	28
12.	ഗ്രാമപുരീക്ഷ	30
13.	അത്യുദ്ധേഭമേ ജയ!	32
14.	വിശ്വഗ്രൂപം	35
15.	വാശേവി	36
16.	ഹസ്തഗ്രഹണം	38
17.	എൻറ ജീവനാധി	40
18.	ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ	44
19.	അമൃതത്തിൻറ വിജയം	46
20.	മാതൃവരദനം	47

21. അവതാരഗീതി	49
22. സാഹിത്യിസപ്പത്രം	55
23. കഷ്ണം! മഹാകഷ്ണം!!	60
24. കാലൻറ വിരി	61
25. തന്നെത്താനിയും	63
26. അഖ്യാപകപ്പാംഗലാല	65
27. കളിഭാംസങ്ഘടന കമ്മി	67
28. ബാണപ്പുട്ടവ	69
29. ഒരു റത്നമാല	72
30. ശക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുവിൻ	74
31. എന്റെ മാധ്യവൻ	76

၅

രാമ കുള്ളി ഭാഗവതം

സ 0 ക്ഷീ ജ് 0

പ മ റ 8 സ റ 8

1. ത്രപീകരാതി യാ ശക്തി രത്നപം ത്രുഹമിഷ്ടിളം
ചിട്ടപിണ്ണിം താം നിസ്സംഗാമബാം മുകാംവികാം
ഡജേ
2. ചല്ലപ്രസന്നവദനാം കുന്തൽകനകവിത്രഹാം
മുഖ്യശ്രോണാംബവരാം വരേ മുകാബാം മുകതിഡാ
യിനീം
3. അംബികാസ്തൂപവീഡ്യുച പാനപീനകരൈബവരം
വിശ്വാവിധപംസനംധ്യാക്ഷയ ദേവംസ്താബോരമാനനാം
4. കാമാനതകായ ജായാല്പവിത്രഹായ പരാതമുണ്ടാ
സർവ്വലോകഗ്രഹാശ്മായ പവിത്രായ നമോനമഃ
5. യത്ര ഗാഹപത്യം ക്ഷമയാ രമയാ മംഗളിപ്പം
അനന്തദോഹരണയാം തം വരേ എത്താത്തമം
6. ഗംഗേവഗളിതായസ്താൽ കമാ രാമസ്യ പാവനി
ആചേവതസം തം സലംമ്മേചതസം താപനാം ഡജേ
7. ഭേദഗ്രൂതിപുരാണാനാം കമ്മിഞ്ഞാനകമാതമനാം
ബാദ്ധ്യവം ക്രിയയേ യസ്താത്തം വഴുവാദരായണാം

8. സ്വപ്നകണ്ണഡിവനിതു ഭാഗം വ്യാജഹാരഡഃ കൂഷാഗവതം തന്നെപ്പു ശ്രൂക താതായവെവ നമഃ
 9. ചണ്ണിചണ്ണമയുവഗ്രീഡിണി ഭവതാറിണി കക്ഷിണേശപരദേശസ്ഥാ പാത്രമാം ഭക്തവത്സലാ
 10. പുന്നതിത്മസിന്മാലാം കേഷത്രതാവിശ്വാസാം പദ്മതോച്ചസ്തനാം വരേഽമാതരം ഭാരതക്കിടിം
-
11. ശീതോപനിഷദം ധർമ്മകാഹാളിം രോമഹംഗം ഉൽസ്മാപ്പു പാണ്ഡിതവിശ്വാസാകം വാസുദൈവതി രോഹിതേ
 12. കാലാത്യനഃ കലേജുക്താച്ചസ്യാഹാം തമോമയി പാദപ്രതിഷ്ഠാമതകേനാൺസന്ധ്യാകിവനിശ്ചിമിനി
 13. വൈദികം കമ്മനിഷ്ഠാമം ദർശനന്വ്യുതമെവഹാ! ധർമ്മാംശുഖലാപയൻപ്രായശ്വചാരണവലബാൻകലിം
 14. ഹിംസാരത്നത്ര്യലോകേ സാധുനാം സദ്ഗിച്ഛാരതഃ അഹിംസാപരമോധയമേംാ ബുദ്ധത്രംപംഭയഞ്ചുഭം
 15. അത്യശായസമമാത്മാനമകളുകേ നിജാഹയേ ബുദ്ധഃ സന്ദർശാമാസ സമുദ്രഃ ശരിനം യമാ
 16. ഭഗവാദപ്രാഹൈപിഃ ശാന്തിപരമാം ദയയു സമുദ്ധത്രപീഭവാൻ ക്ഷമാഹിംസാപരോദ്ദൈവൽ
 17. നാശാദിവശ്വലോ ഭവാൻ കടമം ക്ഷമ്ലുകാൾ യേരം
 18. മുട്ടാ ക്രൂപസ്യവനനം സമ്പ്രതിഃ സഹപ്പുതോദ്ദൈവകേ അതഃ സന്ധാസമേവാഹ പരം നിർണ്ണാണകാരണം നിജേഭ്രഃപ്രിയശിഷ്യഭ്രഃബുദ്ധഃകാതണ്ണവിശ്രാഹഃ

19. വിരജസ്സാംചവുശാഖങ്ങാം കലിഗക്തി രജസപലാ
അത്രുഖാ മതനോൽപ്പാദ്യോ തലഗന്തി കമ്മനിമ്മലാ
20. പരിത്രജിൻ കമ്മണ്ണംഡലപ്പും തെമകൃനിപ്പിലുതി
കുമാർ സബൈംബസന്ന്യാസ സ്ഥിരങ്ങംസപർഥ് താമ
ഗാഞ്ച്
21. അത്രേഡു നിലീനമാസ്തിക്കുമരണ്യമിവപാവകം
ദിപ്പം കമാരിലയുങ്കേ ഘട്ടവനനവിവകമ്മിളി
22. ജൈമിനോ കമ്മനിമാംസാമാദ്ദേണ സ കമാരിലാ
ദുർഘകാര സന്ന്യാസം വ്യജേ ഒൻ കമ്മജം റഹലം
23. തമാപി ഭഗവംഗിതാനിശ്ചിതം തത്രമാത്യനാ
റുമിതം ഗ്രൂഹന്മാനുത്രേണ സദത്താം ന പ്രകാരിതം
24. താഹി വാസ്തവേവസ്യവ്യാസസ്യാപിമഹാശയഃ
ഈ വിർബുദ്ധും ഭഗവദ്ദൂഷരാ ചാത്രുമുത്തിമാൻ
25. സകാമം കമ്മഭോഗായ നിശ്ചാമം ചിത്തത്രുഖശയ
ഖുടംഗ്രീഗകരഃപ്രാഹ ഭഗവാൻ സവുംതാഴവം
26. ചിത്തത്രുഖിഭവംജഥാനം യഥാത്മപ്രേമലക്ഷ്യാം
തദപാരാ ഭത്തനസന്ന്യാസ ഏവമുഖക്ക്രമത്രപ്രകല്പിത
27. മുഖകമ്മവിഭാഗോത്മചാത്രവുംശ്ചിരനിയന്ത്രതാ
അത്രുമാണാംവദനത്രപം സന്ന്യാസേനതെനകല്പിതം
28. യദിക്കാഡോഗഭണിശാഖങ്ങാം തിത്മധാരാം കമ
സ്സലോ :
കഷാത്രസ്യശിക്ഷാരകഷാജാം നിഃന്ത്രിഭശിക്താം
ചസ :
29. ത്രാനാം വിവിധാനാം ച ഉതാനാം ഭാവിജനനാം
മാതരം മതമാരാപ്രതം സ്ഥാപചാമാസ രജരഃ

30. അന്തർഗ്ഗിത മഹാസതേപ സുവിസ്തതപോലെ
കല്യാശക്കാരിക്കാം കാ ഗതിക് സ്വാമഹാചാൽമതംവിനാ
31. പദ്മാദ്വാരിയാത്മത്രാജ്ഞത്മംപരസ്വരജ്ഞങ്ങൾനാം
രുണാം ശാശ്വതരകാഗതിക് സ്വാമഹാചാൽമതം
വിനാ
32. ഭക്താനാം കമ്മിണാംചേവവ യോഗിനാംജണാ
നിനാമപ്പി
അതുലംബമഭയസ്ഥാനമഭേദപതം സർവ്വസമതം
33. ജീവാൻവിളിന്മേഹസ്ഥാൻ യദേകത്രപ്രഭർദ്ദേശ
പ്രേമപ്രവാഹപ്പുണ്ണം തദജൈപതം സർവ്വസമതം
34. അജാംസ്യംസ്ത്രാന്തല്ലവജീവാൻ സ്വാത്മനിധന
ഭേദം
അത്രാക്ഷിംഗാം ധത്തജഭേദപതം സർവ്വസമതം
35. റാദ്രം മതഭാദ്യപതം ശക്രഃ ശക്തിവല്പനഃ
ഭഗവാൻ ഭാവികാലജ്ഞാ സ്വപ്നവഭർഗമകോടിക്കി
36. ത്രിശക്രാഭേദപതമതാധിരാജ_
സാത്രാജ്യമാലംബ്യുധുതപ്രചാരാഃ
മതാ വിഭേദഃ കില വൈജ്ഞവാദ്യാഃ
സുത്രാംഗത്ര മാത്രിത്ര യമാ സരാംസി.
-
- ഇതി ത്രിരാമത്രഘ്നി മാഗ്ന്യത സംക്ഷിപ്തം
ശക്രകാലപൂതിന്റാഴ ഫ്രമാഃസർദ്ദഃ

ചട്ടി തീയി : സന്തൃഷ്ടി

1. തന്ത്രക്ഷാളിതാം ശ്രദ്ധാം ഭാരതോത്തിം ദിവ്യങ്ങൾിൽ
രജാഭിസ്ഥിവിധികളുമാരേണ്ടെ പ്രക്രിസ്മാരത്തേ
2. അന്തർമ്മിവതയാ ലഭ്യത്വാഗ്രഹക്കേതു റലാഭത്തേ
ചിത്തംചവാരലോകാനാം ഭോഗാബന്ധവ ബഹിർ
മുഖം
3. വിവേകങ്ങളതാമത്യും ഒഴവീസമാപ്തിപ്രാരഥ്യാം
നികടംചാസുരിലക്ഷ്മിപ്രാന്തമേവോപചക്രമ
4. വസ്ത്രാഗ്രമാംസ്തുനിസ്താരാം ക്ഷേവലം കഞ്ചകാനിവ
ദയജ്ഞനാഃ സ്വപ്നപജാതി മുദ്രാമിത്യുഭിമാനിനാഃ
5. മന്ത്രിലൈശ്വര സംഘ്രത പ്രേമസിലൈശ്വര കല്പിതാഃ
ബാംഗ്രിവസ്ത്രഭാചാരം ദേപജ്ഞപ്രാശ്ലൈശ്വരപരസ്യരം
6. പരസ്യരപ്രേമപ്രാശ്ലൈശ്വരവിധേയം യോത്മസംശയഃ
കാമോഹഭോഗരാജ്ഞപ്രത്മം വാണിജ്യാഭയവക
പ്ലിരാഃ
7. സാത്പരികം യത്ര ബാലംബുഹമം ക്ഷാത്രം യ ചട്ടിര
സ്വർണ്ണം
തത്താഭന്തർപ്രധേയകിഞ്ചവലം വൈശ്രംഡമാവിശ്രം
8. ശ്രൂക്കികാധാം ശ്രൂമിവമതാനിഡം ധനേജനാഃ
ദിഷ്ടപാ ധനാജ്ജനാഭൈവ വല്ലിരേ ധന്മ വിക്രയം
9. ഉർഭികാജലമിവ ധനാസക്തിസ്തുതാംകുംഡം,
ഒർജ്ജന്തി ച ത്രജ്ജാത്താം ജനാൻനിത്യം വ്യമർക്ക
ധത്രം

10. ധനാദാവുള്ളിരേപ്രാതമതകാംസജില്ലക്ഷയാ
ഉഷ്ടവുരോഹിതഹസ്താഖ്യ നിഃപത്രഃ പ്രായഗ്രോ
ജനാക
11. മിമോമതദേപശിഖിഭിശ്ചയതതഭാചാരഹസ്തിത്വതഃ
സ്വപ്രാഥാവുഗ്രഹനോപായസ്ത്രീയ ഉരൻിക്രതഃ
12. തഭാഹി ഭാരതക്ഷാണിമന്തക്രമ്യാത്മസംസ്ക്രതിം
ദീപാന്തരാൽ സമാപനഃ ശ്രദ്ധനമർണ്ണവാഹിഭോ
ദരിഃ
13. അഭ്യാത്മജാഭിഭണ്ഡാരായോഗക്ഷമാത്രംബാധ്യാ
കാംശവനാശാത്മുഖിദേശസ്ഥാനാംഗരസാനിവലാള
യേർ
14. മക്കാവ്യം മിനനാവ്യംതഞ്ചസ്ഥലം മെണ്ണഹമ്മദംത്രുഭം
താഭ്രാംബുദ്ധതസ്ഥാഃ സമാജഗുരുമാംക്ഷമാം.
15. യസ്തുമഹമ്മദസ്സാദ്ദൈംത്രം ഗ്രഹഃ ഘുരതനഃ
സകലിഗ്രസ്തുവാസിദ്വാഹുറസ്താ യമാശ്രി.
16. നിരത്മാചാരവിഭ്രാന്താ മതസിഭാന്തക്രിയാ
വാജാജ്യവേഷ ഉാശക്രത്യാ സഹ ബാഭ്രാമതന്വതഃ
17. ഇല്ലാമീയം വിഭേദിയം സ്വപ്രേശിയംത്രുഥഹാവവം
ഇത്രേക്കാലിന് മതാദശേ പ്രദാംസമസ്പജദാം.
18. സ്വരാഃ സ്വപ്രാഥം ക്രമമുത്സാരയനിവ
തതാന തരസാനല്ലെന രക്തതരംഗിജാം.
19. മാനസം ബാലമുത്സജ്യ കേവലം കാഖികം ബലം
ഓഷാംതേഷാംകമാത്രസ്യാന്മസംലഷ്ടംനോരണാഃ
20. മത്ത്യസാധാരണാഃ സത്ത്വസാഹോഽക്രമത്രിരസ്തു
കമം വിഭദ്ധതാംകാതി ക്രൈലഃ കലവറന്ത്രനാം

21. അമാവാസ്യക്രതേഃ പൂര്ണ്ണഫലശ്വരത്തുഭ്രജനനാം
ത്രക്രതതിയ്ക്ക് ശ്രീരാജനാം ജീവാനാംപ്രാജ്ഞനാതാ
കടമം
22. പ്രജാരജനപീഡിഷസ്യാനഭിജ്ഞാനസ്ഥാപിദൈയേ
ഭീതപ്രജാവാശ്വാസിബൈക്രതസ്യാത്മാജ്ഞാനിമ്മം:മ
റൂപൈപ്പഃ
23. വരംകനകലണ്യാവ ചരതം താപവിവല്പനം
താപിസാധ്യവഃ കേചിലിംഗംബൈകകരഃസചയൻ
24. മുള “നാനാക്” “കപീർഭാസ്” ഇത്യാദിഭിരക
നബഹഷഃ
താശേകതിപരയേഃ കിണ്വിദാജ്ഞാംഘസ്തമോദവൽ
25. കപചിനിഗ്രാഹാശാച്ചിഃ കപചിന്ദിം ചായൽ
സ് ഫലിംഗകഃ
മതദ്രദ്ധത്രാഹാവഹിസ്താജി ജ്യാലനാജിപ്രലവൽ
26. നിഗ്രാഹംബന്ധാശംഖവഹിശാനൈകപചിൽ
കപചിൽ
മതദ്രദ്ധപ്രാഹാവഹിസ്താജി ശാസതിബൈസ്പര
ചാരിണാ)
27. സമസ്തസവഭാഗ്യം സമ്പ്രവിഭ്രാഭിരാജിപ്രലം
ഭാരതം സസ്യപ്രാഹാ ക്ഷരാദചയ്യൻബന്ധവോമതഃ
28. ക്രിശ്നാവിനിഗ്രാഹംബന്ധാശംഖവഹികലേ
ക്രമ്പലാൽ
അനന്തത്മരണ്യവിശ്രാബൈസ്പരംഗ്രാഹാദ്വാക്വവച്ചിരം
29. ഇസ്ത്വാഭീധാമതാൽസമ്മർക്കചരിഷ്ടുതിമുഖപയശാ
ഭവശ്രദ്ധാത്മാസമാറ്റിജ്ഞാനതോപിസമാഗതഃ

30. എത്താൻഡില്ലുകലോല്ലാസാ സംഘരഷക്കിപ്പുംറിനി
സർസാരുവശ്യമുള്ള തദ്ദീ സാനന്തനായോപചക്രുമേ
31. അവഗിജ്ഞഃക്ഷാത്രയമേംായഃ കപചിത്കപവിഭി
ക്ഷിതഃ
ശ്വന്നിയാബൊശ്യമുള്ളാസപ്വരംനീയതേ
സ്മാസഃ
32. അക്രതുമപ്രജാനോഹമാത്തത്രാണപരായണം
കെള്ളവാനാംമത്തേലീനം ക്ഷാത്രംനാമാവ
ശ്രേഷ്ഠിതം
33. ജലഭാനേനനഭാനേപി തുഖവിക്രിക്ഷാലിഭി :
നിഈരെമംഡണംവാലുമാരേഡേ കെള്ളവോമതഃ
34. അസ്മിജാലശ്വഃപ്രജാശ്വായു ചിമുജാലശ്വൻിക്കര
ദ്വിഭി :
തംവാഡിജല്ലതംലോകോ ബന്ധുക്കേമവവ്യമന്നത
35. മെഴപ്പണിക്കെടുക്കുന്നുംവൈമാരുമാരുത്തുഭി :
പ്രോത്സാരുജ്ജമാലാസാ വിഭിന്നാകെള്ളുവൈ
മ്മഞ്ചതഃ
36. മതമസ്'പുശ്യസ്മാസ്മിശ്വം സാപ്താഖ്യഭ്രാതകംഗ്രഭം
ക്ഷേത്രിക്കേനവമാദ്ഗ്രാണ രാജ്യഭാരഃപ്രവർത്തിതഃ
37. ത്യാചിതന്നതസ്മാവഞ്ച പ്രസംഗഗത്തുക്കിഭംഗിഭി :
ചവാരാന്നാംമതാംനിന്നം സംഘപ്രാജല്ലുച
കേവലം
38. സംഘപ്രശ്നാ വിവാദിജ്ഞാസ്പിക്കാഡർച്ചരാഡ് മുഖഃ
സദപ്രിപാനവിലാംജിതപാ ഓരതംചന്ദ്രപി.യയഞ്ച
39. മതാത്മഭർത്തനേപ്പുണാസ്യപ്രാർഥിനാഃ ക്രമേണതേ
ധീമന്ത്രാപിമതംകേചിഭസംഖാധം ചമേനിരേ

40. പുരോഹിതോദ്ദേശമപരം മതപാനിജംമതം
യതാം തെ ചങ്കിരേ പാതുള്ളതോദ്ദേശവീക്ഷണം
41. ഭൗതികലിതാസ്യക്രതിഃ ശ്രോധയഗതഃ ക്രൂരമണിക്രത
പ്രച്ഛന്നകായചചാച്ചക്രതിം വിഭ്രഷ്ടക്രതിമഭർത്യൻ
42. ക്രാനിനമധ്യാനാഡി നാരാ പ്രാലാഹകാനിവ
നയന്തി ഭേദതികീശക്രതിപ്രിസ്തുക്കായ പ്രചങ്കഃമ.
43. “മുഖത്തിൽലാകാ” ഈ സ്ഥമാണി ശ്രേക്കാവലിഃ
പാലിശ്ചാഗോധനന്തകാനാം തയാരകത്രാപ്രവ
ത്തിതാഃ
44. സജീവാനിവറ്റിഇജീവാസ്ത്രാഭ്രജഭാംസ്ഥമാവിഡാം
ആസുത ഭേദതികീശക്രതിർഭ്ലോകവിസ്തുക്കാപ്രഹ്രാം
കാൾ
45. താം ഭേദതികീമിന്ത്യാലവവിഭ്രാം വാണിജ്യവല്പിനീം
ലഘൂപാ പ്രാഞ്ചോ ജനാഗ്രപാസന്ന് മത വിശ്രദാസ
ശക്കിനഃ
46. അഖ്യാതമണിഭണ്ഡാരകവാടോത്തലാടനാ ക്ഷമാഃ
ജനാസ്ത്രവൈവര്യഭണ്ഡാരകപാരസ്യവിജോഭവൻ
47. താം ഭേദതികീംശാസ്ത്രകാലാമപിസ്ത്രാത്മസാധകാം
അഭ്രജസംയമാഃ റഷ്ട്രമത്സുകാ ഭ്രചവിനകാഃ
48. യോഗദക്ഷമപരാ വൈശ്രവ്യത്തിരേവംപരിസ്തുതാ
മതസമാം മാനസീംശക്രതി മാസ്ത്രജ്യസ്പദമുഖ്യതാ
49. മെഴുമുമ്പാ വൈവാദവാദവൈക്കിസ്തവാഗ്രപതമാ
വിഡാഃ
ഇത്രിയാരാധനാഭേദവ ജീവിതം സപം സമപ്പ്രയൻ

50. പിഹിതരവികരായാം ശീകരായാം മൂഹായാം
വിഹിതചലനശീളിപ്പേഖ്യപ്പെട്ടി ശീപികേവ
വിഗതമതമയും ഭാരതേ ഭോഗലിപ്പാം
വിദ്യബിൽ ബലവിയാൻ വൈശ്രൂധമ്മുചൊര.

ഇതി ശ്രീരംമത്തില്ല ഭാഗവതേ സംക്ഷിപ്തം

വൈശ്രവിഖാസ പ്രകൃതമോ നാമ

(ശാപുണ്ണം)

* വിഷ്ണക്കണി.

(പാഠ).

1. ഗ്രതവായു പുരത്തിൽ ജഗത്തിന്റെ
മുത്തവായി മതവുന്ന ദൈവമേ!
നരകാരിയാം നിന്റത്തീരമെന്നിയി—
ന.രന്നിന്ന വിഷ്ണക്കണിയായിരു.
 2. കരകാണാത്ത സംസാരസിന്ധുവിൽ
കൂരഞ്ഞതനും കിഴങ്ങുന്ന ഭക്തരേ;
കരപററിച്ച വൈക്കമ്മുലോകത്തിൽ
കയററിച്ചന കോൺ വിഷ്ണക്കണി.
 3. മീനസംക്രാന്തിരാത്രിയിൽ തൊൻ ജഗ—
ഭ്രാന്തിയാം ഭവഞ്ചേഷ്ടതുമണ്ണത്തിഹ;
-
- * 1117-ൽ വിഷ്ണവിന്ന മുത്തവായുരിൽ വെച്ച ഏഴ് തിയത്.

ଶୀଘରରେ! ନିର୍ମାଣ ମହୋତସବଂ
ପାଇଁ ଚେତ୍ତେ ପାଞ୍ଜାବୀଯଙ୍କଙ୍କାଳେ.

4. ପାଵଗମାଯ ନିର୍ମିତମୁଦ୍ରାରତ୍ତିକୁ
ପାଵନପାଲେଯୁଗଙ୍କିଟଙ୍କ ତାଙ୍କ;
ଦେବକୀଷୁତ! ନିର୍ମାଣବନାନେମଳ
ଜୀବଗେତ୍ରସଙ୍ଗଗାତର୍ତ୍ତି ସମ୍ମାନମଂ
5. ଘୁରୁତେଇତୁ ମହାକକତକ୍ଷରବଂ
ଶୁଖପୁଣ୍ୟାହାମାୟୀ ଚେତ୍ତିଲୁଙ୍କଙ୍କ
ଏତୁରେଇତୁ ତିରନାମମରପ୍ରାଣଂ
କକତବତସବ! ତାଙ୍କ ଚେତ୍ତିକେତ୍ରାଣିକ୍ଷିତି.
6. କଣ୍ଠକୁଟ୍ଟିକଟଙ୍କ ନଟିଲୁଙ୍କ କଂ
ପେଣ୍ଟମାଣମସଂବ୍ୟଂ ଜିନଂ ତଥା
କଣ୍ଠ! ନୀରେନାକଣେଣିକାଣବାଙ୍କ ପରି
ଷ୍ଟାନ୍ତପ୍ରମଦମ! ତିକିତ୍ତିରକରାଯ୍.
7. ବନ୍ଧୁଲିଂଗାତିନେତେ ମରନ ପା
ନ୍ତର୍ମାଣୀ! ମାଯବ! ଶ୍ରୋକଲଂପୋଲବେ;
ବନ୍ଧୁନୀହମାୟୀତନନ ବିଲବି କା
ନ୍ତର୍ମାଣୀ! ନିର୍ମାଣ ତିରନ ବିନ୍ଦୁରାହୁ!
8. ପୋର୍ତ୍ତିରମେନିକାଣବାଙ୍କ, ପାର୍ତ୍ତିକଟଙ୍କ—
ପ୍ରାତିରତିରଯାହେବାରାରିତତିରକିକିଳ ତାଙ୍କ;
ଶକତନିଲ୍ଲାତେବାତ୍ରୀଲ୍ଲାନ ନିର୍ମିତ—
କକତନେକଙ୍କ ବେଲାନର୍କି ମେତ୍ରହାଯ୍.

9. ക്ലീനേക്ടി വഹിച്ചെന്നയണ്ടു! ത_
സണ്ടിയെശാര മാതാവുപോലവേ;
ബണ്യമെന്നിയെ നിൽക്കീ നടയ്ക്കു
നണ്ടിശിഷ്ടുനന്തരൻമുതപോലയും;
10. കണ്ണമുട്ടിയ വസ്തുവലിക്കൈ.യെന്ന_
കണ്ണിനാർക്കണ്ടുതള്ളുന കണ്ണനെ
സപ്പണ്ട്വിഗ്രഹന് നിന്തിയെമനിയേ
കണ്ണിനാനുപാപ്പിയുംമാക്കി ഞാൻ.
11. ഫലാലപിതൗരഹം റത്നമകടവും,
നീലങ്ങളും, മീനക്കണ്ണകളും
ബാലചന്ദ്രനു വെള്ളുന നെററിയും
ദേവലെഴുന ചൊംഗാപിയും സുരം.
12. ഭക്തവാസല്പ്രദലമിളകന
മുഖമായുള്ള ചില്ലിവില്ലാട്ടവും;
മരഹാസവികസിതമാനനം_
തനിൽ നീതുന ചാതനേതുങ്ങളും.
13. ചാതസൗരഭ്യമേകന നിശ്ചാസ_
മാത തനാളുമാക്കിയ നാസയും,
ആന്തരമായോരാനുപിച്ചിയാൽ
കാരംമായ ചെണ്ണുരിവാഭംഗിയും,
14. കണ്ണുകാണ്ടെൻറ മാനസം കാര്യം!
പണ്ട കാണ്ണാതിരാതാനുദം പുണ്ടുതേ.

മാറിമാറിയവതാരലീലപോൽ
മാറിൽക്കിന്മിഞ്ഞിവനമാലയും,

15. കാരാളിവൻ്റെ! കൈസ്തുഭവും, മു
കാരാഴിംതര നദിസ്ഥലസൃഷ്ടിനായ്.
പാർവ്വതേന്ത്രിപോലുള്ളിശംഖമെൻ—
മാൽനശിപ്പിപ്പു ത്രജ്ജപ്രഭകളാൽ
16. കാലദോഷമിഞ്ചെല്ലാമകരണം
കാലത്രപമിച്ചുകും സൗഖ്യംനം
കാലകാവനമിക്കാലചക്രത്തിൻ
ജ്പാലയിലല്ലി നിത്യം ജയിപ്പുത്തം.
17. പത്രനാട്! നിൻ്തുക്കണ്ണിലിറ്റം
പത്രക്കമുമാത്ര നിൻ്തെഞ്ചരിൽ
ചരഞ്ഞശാലികളായുള്ള ദേത്യരിൽ
സാത്യമിറ്റം എനം സ്വപീഞ്ഞം
18. പത്രമൊന്നണ്ടു മറര തുക്കണ്ണിലും
സ്വന്മാരീ മഹാലക്ഷ്മിക്ക വാഴവാം
ശത്രുതാപന! ശത്രുനാശത്തിനം
മിത്രവസല! മിത്രലാഭത്തിനം
19. ആത്തബന്ധേ! സകലാത്തിനികിനിനിഃ
കാൽതളിരിക്കൽവീഴം ജനത്തിനെ;
കാര്ത്തകോരിവാനമല്ലി! നാലായും
പാത്തിരിപ്പു നിൻ്ത് ചാതകരണ്ചെളിൽ

20. നിന്റുകരാണെളിൽ നാവിലും മിന്നന
തങ്കങ്ങൾജാലങ്ങൾ തന്നുപോറ;
പക്ഷികളും! പുത്രശാത്മമൊക്കെയും
കിക്കരംട്ട് തയമെന്ന ഏവാൺകയാം.
21. കികിണിമണിഗ്രേഹണികിലുണ്ടിയും
നിന്റുകഴലിണ താനവണ്ണങ്ങലിയും
പൊൻകസവാണ മാതപ്പുട്ടെട്ടൻ മന_
സ്ത്രിക്കണ്ണല്ല പുലരിയായ'തതിന്റെ
22. സഖിത്രപുണ്യമായ ജനതിനീൻറ
നെഞ്ചകത്തിലെക്കല്ലുകൊച്ചുത്തേളിൽ;
പൊൻചിലന്നു തഴകന നിന്റുകഴൽ
കണ്ണനാഡി! എന്ന കണ്ണ കൃതാത്മനായ'.

രഹിണി .

1. സനാതന ദ്രോഹത്തിക_
ലനാദ്യന്ത മഹാസ്ഥാം
അനാരതക്രീഡചെന്ന്
ജനാത്മമാതസുന്ദരി.
2. അവളുടെപുരത്തിക്കൽ_
ഡവനൊത്രാരമിക്കവേ;

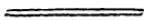
അവതീന്ന് അപദായ് കാണ്ടു
ഭവനങ്ങളം ബ്യമായ്.

3. ആര്യുണ്ടവർക്ക് ദ്രുതാർ
നെന്തുക്ക പെരുക്കനവർ
വൻചുമക്കല്ലോപാലുക്കി
കഞ്ഞകംഡുണ്ട കമ്മൾ.
4. ലക്ഷ്യാധികജഗത്തിന്റെ
ശൈക്ഷാരകഷാന്തസീമയിൽ
ആക്ഷാമമമാനവർക്കുക്കി
ലക്ഷ്യാത്മതപ്രമാണം ശയം.
5. ഒരാളിവരിലേ കാന്ത—
സപരാവലി വിജ്ഞംഭിതം
പരാപരാവ്യശകതക്കി—
ന്തരാളിന്മലി ചേക്കിയാം.
6. അനന്തകോടി ഗ്രാളിജ്ഞർം
ഭവനങ്ങളിൽ നില്ലും
അനന്തങ്ങാതസ്ഥലം നിന്ത്യ—
മനന്തംതനെന്നയാം ദ്രും.
7. ആ വിരവീരനാം തന്റെ
ദേവിസാത്രപ്രമേഖ്യവാൻ
ഭാവിയാം സ്ഥലകാലത്തി—
നാവിഞ്ചാവത്തിൽ നില്ലും.

8. റണ്ടാമന്നാലേശമെങ്കിം
കൊണ്ടാടാൻ പ്രാണതുപിയായ
നീണ്ടങ്ങളിൽമാമോഹം—
പുണ്ട് ചാടിക്കളിക്കയാം.
9. ഇളക്കാത്ത തിളക്കന്ന—
കളിക്കുശലഭകേളിയാൽ
പുളിക്കം ജഗദംബവയ്ക്ക—
മുളവാക്കന്നിതബേംഭാൻ.
10. ഇണ്ടരണ്ട് കിക്കരമായ—
മാരംഭിച്ചതിനേതിനും
സെപ്പരം ദയലം കൊട്ടക്കന്ന—
ഭാരം മുന്നാമനേർക്കയാം.
11. അവനവ്യുക്തമാം സർപ്പം
യുവം വ്യക്തികരിക്കയാം
അവക്കൽനിന്നിട്ടാഞ്ഞേണ്ടാല—
മവതീഞ്ഞമസംബുമായ്.
12. മുന്നാമരലക്കിനേല്ലു—
മുന്നായ് നിൽപ്പു സ്വപ്നംപ്രഭാൻ
താൻ നാളിൽനാളിലമ്മജ്ജു
തിന്നാഭരണമാലയാം.
13. നാലാമനാരവൻനിത്യ—
കോലാഹലവിജ്ഞംഭിതാൻ

നാലുഴിയിൽ തക്കാലമും—
കീലാലത്തുള്ളിമാത്രമാം.

14. റസനാമാന്ത്ര വിഷയ—
നസമാനപദാത്മമായോ
അസംഖിശ്ലമവൻ ദിപ്യ—
റസം ഭേദിക്ക നൽകയാം.
15. അരഞ്ഞാമൻ നാലുപേര്സ്സേരു
സഞ്ചാരസ്ഥിരത്രമിയാം
വവഞ്ചാമരങ്ങൾ വീതുനാ
തൻച്ചാരത്തിച്ചുരാചരം.
16. കസ്ത്രുരി എതാട് എസ്തരഭ്യ
വസ്ത്രക്കൈവന്നെപ്പാട്ടം
നിസ്ത്രലംചേക്കായാം സപ്പ്—
സത്രംകൈബണ്ണായ ഭേദിക്കിൽ
17. ഭൗതികാണ്ടിവാന്നംതൻ—
കുത്രുമെല്ലാം നടത്തിയും
അത്രുന്നവേഡി മേൽനിൽക്കു
നിത്രുമാനന്നതുപിനി.

മുരളി ഗംഗാ .

താഴപിടിച്ചുരോക്കേളിത്രന്ന—
 കാളിറ്റി! നീരയന്നനജിടാത്ത?
 ഏണ്ണരയന്നദേ! താമരന്ത്രകൊത്തി—
 തിനാതെ നീരയന്നാണോത്തിരിപ്പ?
 വണ്ണ! നീരയന്തിരു വിഞ്ഞലവത്തിൽ നീല—
 ചുണ്ണന്നപോലെ പറന്നിടാത്ത?
 ചാമുഖനില്ലാരവശ്വി! നീരയന്തിരു
 വൈശ്വാമരം വീശ്വൽ നിത്തിയോർപ്പ?
 പച്ചിലക്കാടേ! നിന്ന് പത്രങ്ങൾക്കുമി—
 നിശ്വലമെന്നും പിടച്ചുത്തന്നേ!
 ചെന്ദവിഴപോലെക്കണ്ണമടച്ചു
 സൗതിധ്യാനിപ്പ ശാരികേ! നീ.
 മാക്കഡപ്പുക്കലക്കണ്ണം മദിക്കാവത
 ക്രകാത്തത്തെന്തു നീ കോകിലചേ!
 പിഞ്ഞുവിടത്തിനീ ഗ്രാതംരുടരാൻകാൽ—
 പേരിച്ചനില്ലത്തന്നാണ്യാലേ!
 നീഞ്ഞനയനംകൊണ്ടവന്നാനുകവാൻ
 വീണ്ടംനിന്നപ്പു നീ പുളിമാനേ!
 കാക്കിടാവെത്തഴകി “പുലിനവ—
 മാല”നീ ചാത്താണോശാർപ്പുലമേ!
 സംഹാരഭീതിയക്കന്ന നിന്നമസ്തകം
 “സിഹാസന”മാരേ കൊന്നുനാനേ?

കൊണ്ടുകളിക്കുന്ന ഫുവല്ലി! മിഞ്ചാതെ—
 ചുമ്പിൽ, നീയെറ്റുതുകിനിക്കപ്പു!
 തിന്നുംകരിക്കല്ലേ! നീയെതലിയുന്ന
 വെന്നുനെന്നുഹോനീ ശാകലരതിൽ!
 അമ്മതന്നമുഖത്തും സ്രക്കരംപോലെ
 നന്നവം പൊന്തിച്ചു വാലുമാട്ടി,
 ദാമനക്കുന്ന കിടാങ്ങലേ! നിങ്ങളെള്ള—
 നൊമുഖപീഡിയുംപാനം ചെയ്യു.
 മാഞ്ചേരംമീഴിമാരേ! നിങ്ങളെള്ളജാംഗിന
 മാനസപ്പജ്ജംഡളത്തുക്കുന്ന.

കൊച്ചുപെത്തങ്ങലേ! നിങ്ങളിപ്പിന്തുകാൽ
 വെച്ചുകൊണ്ടാടിക്കളിപ്പിത്തന്ത്രേ!
 അച്ചുതന്ത്രുന്ന നന്നരളീഗാന—
 സച്ചിദാനന്ദ ലഘരിയാലോ,
 ബ്രഹ്മാണ്ഡമാകവേ താൻകലാകഷ്ണികകം
 ശ്രൂഹമാനന്ദമാനീ വേണ്ണഗാനം.

ഉണ്ടക! പ്രവർത്തകക.

അനന്നന്ന സഹ്യാദ്രിക്ക മകടാചക്കാരമാ—
 യന്താദർശം കാണിച്ചുവിക്കുന്നല്ലേ സൗക്രംബി;
 അനന്നവിജങ്ങലിപജംന്യങ്ങലോഭടാപ്പുംരജ്ജി—
 തന്നാണിക്കെളുക്കോരി വിളിവിത്തതന്നില്ലേ?
 പയ്യിമാംഡോയി ചെവയ്യാരാതിമ്പ്രം സപികരിപ്പാൻ
 സ്വന്തും ഗമിച്ചുങ്കു വീണ്ടുമിങ്ങെത്തുനിച്ചല്ലേ?

ഉംയാസ്യമയ അപരിക്കാണേവം കേരളത്തെ
സഭയം വേർത്തിരിപ്പുത്തതു കാലമായക്കണ്ണ്.
എത്രയോകാലംചെന്നമദ്ദേവൻ യുവാവിനം
കൃത്യനിഷ്ടയാൽ നടക്കണ്ണത്ത് തന്നീല്ലോ?
ശാന്തമായുണ്ടാക സോത്സാഹം പ്രവർത്തിക!
നാംതമിൽ സഹോദരസൗഹാർദ്ദം വളരുക!.!
കേരളസംസ്കാരങ്ങൾജ്ഞമില്ലാത്തതെന്ന
ഭേരികൾ കൊട്ടിശ്വാഷിക്കണില്ലേ കടലെന്നം
പരബ്രഹ്മത്തിൽപ്പരം ഭർഖ്യദം ശ്രൂദജലം
നന്ദിൽ സർവ്വലിപ്പോഡാലുക്കിടക്കമായില്ലോ?
ആനകർക്കളും മജസ്സറദം, ഫമലാഗന്യം
കാനനങ്ങളിൽനിന്ന് നാടകങ്ങം ചുറവനില്ലോ?
സാരമാം സ്നേഹധ്യാരപകരാനനങ്ങംനാളി—
കേരളം നിർക്കണില്ലേ തലനിന്റെസംഖ്യങ്ങൾ.
നാട്ടിന്റെനമക്കായ് നാം ശ്രൂദയേതിരിക്കുക
വീട്ടിൽചോദിഷ്ഠവനേ വിതന്നുചോദകിട്ടു.
ശാന്തമായുണ്ടാക! സോത്സാഹം പ്രവർത്തിക!
നാംതമിൽ സഹോദരസൗഹാർദ്ദം വളരുക!

സ ജൈ യ ല് ല.

എത്തിനോക്കി ചിരിക്കുന്ന സജ്ജയൻ സജ്ജാത്തഹാൻം
ഭിത്തിതോരം, ചുമർത്തോരമിയാതാരം,
പൊട്ടിച്ചിരിക്കേണ്ണ തെട്ടിമറിഞ്ഞുനോക്കിലോ കാണി..
ശ്വിജ്ഞനവക്കുള്ള പറവിച്ചിരിക്കുന്നണ്ടാം.

ഉള്ളിൽത്തപ്പിംഗാക്കിലുമവിന്ദേയും പരിഹാസം-
പുണിവെച്ച ചിലത്തടിക്കുകൾക്കാണാം.

സഞ്ജയൻസഞ്ചരിക്കാതെ ദേശമില്ല, ഗ്രഹമില്ല
തന്റെക്കൊടിനാട്ടാതെ എന്തെല്ലാം.

ഭൂത്യമാം ഭൂത്യത്തോപായ് തുവിട്ടിനിറത്താക്കന്ന
ദിക്കരിയായ് ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ചിലതിക്കിങ്കൽ..

വാലുപോയക്കുക്കണ്ണൻ ഡീരപ്രസംഗങ്ങൾ കേരിക്കേ
നാലുപാടം നോക്കിപ്പോട്ടാളില്ലെന്ന്.

വന്നതെവില്ലും തത്മാം ഘടയ് വോർക്ക കാലുനകാണ്ടത്തു
പ്രവരംപരിപ്പിക്കുന്ന സഞ്ജയൻ വാനിൽ.

സിംഹവേഷംകെട്ടിനില്ലോ പട്ടിയുടെ മുഖംനോക്കി
രഹസ്യത്തിൽചുരിവു സഞ്ജയൻബന്ധം.

ത്രിക്കാൽക്കണ്ണമയക്കന്ന പട്ടംമാൽക്കെട്ടിച്ചു
കെട്ടുനാടംവസ്തുക്കണ്ട മുഖംചുള്ളില്ലും.

അപുക്കേസ്റ്റിൽ ഷുച്ഛകരിക്കു വിധിചെന്നവാനരണ്ണൻ
നൽപട്ടപ്രകാശ്യു തലകല്ലുകിവീരൻ.

പോൻപുശലാക്കമയക്കന്ന കവിതകൾ സഞ്ജയൻറു
മുഖിൽപ്പെട്ടാൽ പുരത്താമരച്ചുവുക്കളില്ലാം.

വ്യക്തികളിൽപ്പേശമില്ല ഭക്തിക്കേരളം കിരവില്ല
ശ്രൂതിവെള്ളിയൈന്ന ചൊന്നാൽസമതിക്കില്ലും.

വസ്തുതപ്രമതാതിന്റെ സ്ഥാഭാവികംചേന്നുക്കേണ്ട
നിസ്തൃലയാം സഞ്ജയൻ നിന്ത്രകയുള്ളൂ.

സ്ത്രീകേട്ടുമയങ്ങില്ല, ശക്കാരിച്ചാൽ കല്പജില്ല
സ്ഥിതിതനിക്കൊന്നിൽമാത്രം വിവേകത്തിങ്കൽ

നേരനോക്കിൽതന്നെ ലോകക്കേമകാഞ്ചംപരായന
വീര! കൊച്ചുസഞ്ജയ! നീ ചിരംവാഴക!

* ഉപവാസം.

എതാരാഹാരംക്കാണട ഭ്രഹ്മാദിം നിലനിൽപ്പ്
പാമോരാശികർന്നില്ലെന്തൊരാഹാരംകൊണ്ടോ.
ജ്യോതിശ്ചക്രമേഖാച്ഛമാഡിത്യഭഗവാൻ സ—
സുതനായും ജപലിപ്പത്രമേതാരാഹാരത്താലോ?
ക്ഷീണനായും തതീരാതെന്നം മാതതൻ സവ്യജഗർ
പ്രാണനായും ശ്രസ്വിപ്പത്രമേതാരാഹാരമുലം.
അത്യുത്തമാശ്വത്തുമീഡാകാശമവകാശ—
മാക്കമേ നൽകിനില്ലേതെതാരാഹാരത്താലോ
പ്രപഞ്ചപ്രവർത്തക പ്രക്രതിതനികകമുറി—
പ്രഖലപ്രദമേതാനാണ്ടേതയാഹാരത്താൽ.
ജീവിതം നിലനിൽക്കപ്പോതന്ന മഹാതമാക്കരി
ഭവിലോട്ടേരക്കാലം ക്രടിയേയുള്ളവാങ്ങ.

കേവലൻ നിരാകാരൻ നിസ്സംഗൻ നിപ്പിക്കാറൻ
പാവനൻ പരിഷൃംഗന്ന് സവ്യവ്യാച്ചിയമായ—
പരമാത്മാവിന്നാഭിമുഖനാം ജീവൻനേടം
പരമാനന്ദം താന്നിയാഹാരം മഹാസാരം.
ചാദ്രനേ ചാദ്രകാന്തംപോലെയാശ്വുഹമേതനനി—
സ്വദ്രുതായുംനോക്കിനേടിശജീവനിയാളുതെന്തെ
ആക്കണ്ണും പാനംചെയ്തു തുള്ളിതേട്ടുന തേട്ട്—
ലാക്കന്തു ലോകത്തിലേ ധർമ്മകാഹളശബ്ദം

* അവു മഹാശാഖി ഇഷ്ടപ്രത്യാഗ്നിവസം നിരാഹാരലുതം
ഈണപ്പീജപ്പോം എഴുതിയത്.—7_6_33.

ക്രൂമഹാലുതം തീയുമിതപെത്താനുഡിനം
ആമഹാത്യജിയിതാ! സാധിച്ചു മഹാഭാഗൻ!
ക്കാരതം വീണ്ടുമണാത്തിട്ടന തപശ്ചയത്രു—
പ്രാംഭം മാത്രമിതു ഭാവി കല്യാണപ്രദം.

യക്കമേഘമേ! ഭവാൻ വക്ഷിക്കമെത്താതിന്—
നന്ദികളം സർ“ജീവനാ”യാരങ്ങെഴം.
കേട്ടുടിച്ചട്ടം നശിച്ചുതമ്മത്രബിഹാത്തുള്ളി—
ആട്ടന ദിവ്യാനൃതം നിറന്തരു വഴിയെട്ടി!

വിശ്വസാഹിത്യം.

മ്രൂമാണ്ഡലത്തിന് സ്പൂഷ്ടിയില്ലോ ക്കുളില്ലോ, നാശത്തില്ലോ
ആഫിശക്കതി സാഹിത്യമായ് പ്രഞ്ചവിരിക്കൊംബാവു.
അംഗമഹാശക്കതി സിന്ധുവിൽ മ്രൂമാണ്ഡലങ്ങൾ കണ്ണോല
ങ്ങൾ
തമ്മിൽത്തമ്മിൽ കരംനള്ളി ക്രീഡിചെയ്യുന്നു!
എത്രയെത്ര സൈരാഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ ന ക്കുറ്റശബ്ദം
വിസ്തൃതമാകാശത്തിലണ്ടാണ്ണീന്തില്ല!
എത്രയെത്ര നശിച്ചില്ല, വീണ്ടുമെന്തുഭാവിക്കിക്കൽ
പുഞ്ചക്കായ് നഭോവീംഡി ഗംഗിനിയല്ല!
മുനകാലത്തിനം സാക്ഷിയാകാശംതാനുകിലതി—
സൗന്ദര്യം ശ്രദ്ധാലുമെന്നം പുഞ്ചവിരിക്കൊംബാവു.
അതുകൂട്ടും നാധിയില്ലെട ജീവജാലങ്ങളിലുള്ള
പാഞ്ചനാ ഷുണ്ണവികാസത്തിനായ് മിനലായും.

പീഡിഷം വിഷവും രണ്ടം തുല്യമായ് വഹിച്ചുമണം
പീഡിഷത്തിൻ പീഡിഷമായതു പായുന്ന.

നിള്ളബുദ്ധമാണതിന്റെയാതു നിത്യാനിത്യവസ്ഥക്കും
ഉദ്യാദശ്വസ്പദചമായതിന്റെ സാഹ്യ്.

നിശ്ചാസമാം വല്ലിതോരം ശമ്പളപ്പും മായ വിടന്ന്
വിശ്രേപകപ്രാണാനായതു ഫലം നൽകുന്ന.

അന്തസ്ഥം ഗീതമാമതിൻ പീഡിഷമാസപദിക്ഷവും
ഉന്നയന്നപോലും കണ്ണർത്തിപ്പു നേർവ്വഴിനോക്കി.

ബന്ധുതപരത ശത്രുവിലുള്ളതിങ്കരറിനിത്താന്നസപ്താം
തന്ത്രവായ് സാഹിത്യംനിൽപ്പു ജാജപല്യമാനം.

സത്രുമേതാം നിത്യമേതാം തുത്രാക്തത്യദേഖാധനേതാം
മിത്യാവാദം തീണ്ടാളിക്കളാതിംപ്രേമമേതാം?
പരമാണക്കൈ; പോര ചരാചരജീവജീവജൈ
പരമൈക്കൃസായജ്ജുതതിൽ നിത്താനിത്തതാം?
പരമേന്ദ്രിയപ്പുക്കൾക്കിടക്കമഗഹനമാരാമതതിൽ
ചന്ദ്രവബുദ്ധിഭ്രംഗവും കാണാതതാക്കിൽ.
ചന്ദ്രവബുദ്ധിഭ്രംഗവും മദംവീണി വിടന്നുള്ള
പൊന്നജലജപ്പുവിൻ തേനാമാനന്ദമേതോ?
പരമായ്മവബയല്ലാം ചേന്ന തില്ലാഹിത്യമന
പരയുന്ന പണ്ടപ്രഭേദ കഹംപിരുന്നം.
സമേഖാഹന വസ്തുക്കളിൽ സമേഖാഹനമത്രതനെ
സമേഖാഹന വസ്തുക്കളിൽ സമേഖാഹനവും;
നിമ്മലമില്ലാഹിത്യമേ ത്രാപാന്തരജൈപ്പുണ്ട
ബിംബപ്രതിബിംബജൈപ്പുണ്ട് സർവ്വതകാണ്ണ!

മരിചെടികളിലുമന്തു പുഞ്ചങ്ങളായ് വികസിച്ചു
സപ്താം കളിക്കുന്ന നമ്മക്കാനന്ദമേകാൻ.
പച്ചപ്പുൾമെതാനംപോലെ പരണ കാർമ്മോദ്ധത്തിലും
പിച്ചവാങ്ങവാൻ വിളിപ്പു നമ്മേ സാഹിത്യം.

മരിത്രിംജി, നരം തേനം, പഞ്ചാരയും, മാധും തതിൽ
വസ്തിരമാലയായ് നമ്മാൽ കളിയാട്ടുന്നു.

ചെന്തിപ്പോലും വൈശംതികളിലിട്ടുകാതിപോലെ
ശ്രീതളമായ്

ചിതിപ്പാൻ സാഹിത്യം നമ്മക്കപാദശില്പി.

വസ്തുവിവേകമില്ലാത്ത മുഗജ്ജരംപോലും സുക്ഷിച്ചു

കസ്ത്രാരിഗന്ധവും സാക്ഷാത്ത് സാഹിത്യഗന്ധം.

നിസ്തൃല സെണ്ടഭഗവേഡം പുഞ്ചങ്ങളിൽചൊല്ലുന്നമോ
വസ്തുവത്രതന്ന രണ്ടായ് ത്രപഗന്ധങ്ങൾ.

മാക്കംതതിൽ മകരം; കോകിലതതിൽ കളിഗാനം
കേകികളിൽ പിഞ്ചോ വിരിച്ചാടം താണ്ടിവം.

തരംനോക്കി തരംഗിണി തരംഗരുദംഗമനി—

തതരങ്ങരാളല്ലാമെ നിത്യം സാഹിത്യരംഗം.

വിശ്രസാഹിത്യംജീനെ വിശ്രസമേഖനമാക്കം.
വിശ്രസപുർണ്ണം പരിച്ഛങ്ങരഭവിപ്പാൻ;

വിശ്രസമൻ വിശ്രണിൽനിന്നിനിങ്ങളവതരിപ്പിച്ചലോക—
വിശ്രതൻ ‘രവിന്റുനാമൻ’ ഭാരതരംഗം.

അവതാരകായ്മല്ലാം നിർവ്വാഹിച്ച ഭാരതരംഗി—

ലവിശ്ശേഷജ്ഞബാഹിത്തു വിതച്ച നന്നായ്.

പ്രവിശ്ശനായ് സപനിഡിഷസാഹിത്യരൂപമചീംതതിൽ
പ്രതിബിംബംപോയ് ലക്ഷിച്ച ബിംബം ശതിൽതന്ന.

രോരണ്ടാല്ലുസം.

വഷ്ട്രന്തനാളിൽ നാളിലിംഞ്ചിപ്പോയ നല്ല—
 വെഞ്ചന്മുച്ചാട കൈകൊ കാഞ്ചതിങ്ങല്ലുനാകിൽ
 ശാരദലക്ഷ്മിനിത്രും കഴിച്ചുകയരന
 ചാതതകുടിച്ചുനാ വബാൻമുതിൻ പടകളോ?
 കേരിപ്പതിപ്പുംനാതിൽ കോമളം കളവംസ—
 മുജനമട്ടവിതാൻ ചൊൻചിലാന്വാലികളോ
 സൗരമ്യേവിതനാനന മുഖാധാപട—
 മുന്നോകാഞ്ചതിങ്കു വിടന്ന് പത്രങ്ങളായു.
 ശൈവലമാലകാഞ്ചു, കവറിഭാരതതത്തിന്റെ—
 കേവലപ്രതിച്ഛിന്മായിങ്കു മനോഹരം.
 പേരലുമഞ്ചേവിതാൻ നിത്യസന്ധർച്ചവിഹന—
 മാശയവിത്രുഖ്യായ കാണ്ടപ്പുസ്ഥിലവജൈരം:
 നിംബലംസപരഗ്രാമാ യന്മാനഞ്ചേവിതാൻ—
 നമ്മസല്ലാ പഠനിന്നപാടക്കാടുമരങ്ങരം.
 മീനങ്ങളുണ്ടമിങ്കു ഏറ്റുനിത്യേവിതാൻ—
 നൃംബനകാലത്രുവട്ടു കടക്കമുംകുങ്ങളായു.
 വിശ്രസത്രാണഞ്ചുവ്യം താരനിതദ്ദേശവിതാൻ—
 നിശ്ചൈസവാതം നനായ്ത്തീനന്നാവിസ്തു ശ്രീരജനാം.
 വഷ്ട്രജ്വലംവശംശാരിസ്തുപ്പുതം ജഗത്തിനം—
 ഹഷ്ടാത്തനൽകീടുനാ ശാരദേവ മഹാല ആണി!
 നൃതനവഹ്നം നവരാത്രിയാമാശ—
 ശ്രേതനാത്വിക! സവുംഗജൈ! ജയിക്കനീ.
 ഒവുംനിൻ കുംഡിസംസ്തുപ്പോക്കേണ സുംബുദ്ധനം—
 ശ്രീവിശ്രദ്ധുമാണ്യങ്ങളും നിന്നന്യീനങ്ങൾ.

പ്രഭാത ലക്ഷ്മി.

വിഭാവരീകച്ചണിച്ചുവിശ്വാരി—
 പ്രഭാതലക്ഷ്മിയാഡി ദതാടന്നാഡിദ്ധൃതം
 സമുദ്രങ്ങളാടിയ്ക്കു കും നോൺവിനിജ—
 പ്രഭാദശതകണ്ട പരിത്രപ്പിയായി.
 കരത്തിൽമിന്നന കനകച്ചായതെ
 യരച്ചുതേക്കന്ന കുർത്തവാനരതിൽ
 കനകനീർത്തുള്ളി മഴുള്ളിപ്പോലെ—
 കനുളവിഴുലും ചരാചരണഭളിൽ.
 അതാരുവസ്തുക്കണ്ണതാരുന്നപരത
 സപ്രതേജസ്യ നന്നായ് തെളിയിച്ചുനിൽപ്പു.
 സപ്രഭാവഗ്രക്കതിയാൽ വൈളിപ്പുട്ടുമാ—
 പ്രഭാതലക്ഷ്മിതൻ വിവേകസാമർത്ഥ്യം
 പലാതരക്കുളിൽ പലപത്രങ്ങളിലും
 ഫലിതമാംകു വിളിച്ചുവാളുന്ന.

“സപജനരണ്ണിനി”യതുവിധിയംതഃമാ—
 രജനിനിങ്ങിയ പുലരിലക്ഷ്മിയാം.

നവികരണം.

പ്രക്തിമാതാവുതൻ വിവിധ വമർക്കാരം
 സ്വകൃതിപ്രഖ്യ തനിൽ കാണിപ്പുനവംനവം!
 വികൃതി—സ്വജ്ഞി സ്ഥിതി, സംഹാരമിവമുനീ—
 ശത്രുതികാണിച്ചാഡല തനിക്കണ്ണുവംവത്ര.
 അതുമിത്രവിംബം നിത്രുമാടേ തുണ്ടാഴിയ്ക്കു കം
 ജ്ഞാതിസ്സുപ്പത്താക്കിപ്പോക്കേണം പ്രഭാതത്തിൽ.
 നീരിനക്കാരാക്കേണം, കാവിശന്നനീരാക്കേണം;
 മാറിമാറിത്തൻവെകകക്കിശക്കപ്പും ജോലിഃവേണം
 അല്ലെങ്കിൽ പലപല ഏപ്പുടിവില്ലകാട്ടി—
 യല്ലാഡിപ്പിക്കയാണോ നിത്രുമാജലാദക്ഷപരി.
 എന്തുയുംസൈമ്മാഘനവസ്തു കണ്ഠംതന്നുമ കണ്ഠാക്ക
 വിത്രും! ഗോപ്യങ്ങളായ് സ്നേഹിപ്പുപഃലടവും
 ചന്ദനവും കഷ്ണങ്ങളിൽ, മെഴുക്കികം സമുദ്ര ഗതികൾ;
 കംഡക്കമും കാട്ടുവള്ളിയിൽ, കസ്ത്രുരിയോ—
 മാമലകളിൽമേഘം കേവലമുഗങ്ങളിൽ;
 താമരപ്പുഞ്ഞങ്ങളോ നീചമാം നീർച്ചവണ്ണിയിൽ.
 ഇപ്പടിവസ്തു കണ്ണചിട്ടിപ്പും വയ്ക്കാതേതാക്കി—
 ചീപ്പടിവില്ലയികൾ പീഴയേ ഗതിയുള്ളൂ.
 വാസ്തവമനേപചിപ്പും മുതിന്മനനപ്പുകൾ—
 പാത്തലം ബഹുപ്രശംസാപ്രമാം വില്ലാലയം.
 ഫീത്തലംപല്ലുനായോരി പ്രക്തി, തതപ്പജനനം
 കൈത്തരാലംതനിൽവെച്ച നെല്ലിക്കയേനാ കേരിപ്പും.

ആകാശമെന്ന രൂക്ഷപ്പട്ടിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ—
 ഇംഗ്രീഡിനും ഫ്രാൻസിലും സംബന്ധിക്കുന്ന കാലം
 എന്തിനാണവയ്ക്കു മെഡിനോക്കിനാം, കാലം
 പിന്തിരിയാതേ തീപ്പ് പതാനു നോക്കിയാൽ മരി.
 മായികചിത്രങ്ങളിൽ കുട്ടിക്കുട്ടാകാതെ നാം
 സ്ഥായിപ്പുണ്ടതിനുകും ശ്രദ്ധയിൽക്കൂട്ടു ശാന്തികിട്ടു.
 കായികപരിഷ്കാരം ജീവച്ചക്കറിയ്ക്കു, ഭസ്തു—
 മായിഹാഡേഹം പോവതല്ലോ മുട്ടക്കാട്ടിൽ!
 ആദർംമനംശ്യനു സ്വാസ്ഥ്യം അനുഭവ്യമാ—
 മാദർംകരുടിൽ ഒരു തന്നെത്താൻ കാണുതുറ
 പ്രതിക്രിയാനില്ലോ— “തന്നെത്താനുത്തരിമം
 സുക്തതിജനംതമിൽ കാണണാം”എന്നേവതു.
 മാനസസംഖ്യാരത്തിന് യതാദിക്കരം ശ്യംകൾ—
 എന്നമീയാദർംതെതു കരുതിന്നുകൊണ്ടവധ്യം.
 ആദർംമാദർംജൈജ്ഞനാം നാം തിരക്കുണ്ട—
 *മോക്കംകരുടിൽവെച്ചു ലോല റാം ബാലൻപോലെ.
 ആദർംമനംശ്യൻറെ മാനസമന്മുഖ എന്ന—
 മാദർമനത്തിന് ശക്തിമണ്ഡലതു കണ്ണാടിയിൽ.
 ഭഷിച്ച ഭയ്യാസനച്ചുള്ളിപററിയ ചിത്ര—
 ഭഷിമാർപ്പണങ്ങലു സംസ്കാര തീര്ത്തങ്ങളിൽ
 കഴുകിതെത്തളിയിച്ചു മാനസക്കണ്ണാടിയാൽ
 കഴുകിച്ചുരാ ചരം കണ്ണകാഴ്ചകളിലേ.

സ്വർണ്ണശാരത്രേപേമം, സ്വർണ്ണമോഹനംത്യാഗം
 സ്വർണ്ണസന്തുഷ്ടിക്കുലമാനനദം പ്രൗഢ്യാനനദം.

* മോക്കം=കഴക്കട്ട. (കജവിയം പലാരം)

സമസ്യജീവരാഗിചക്രമിക്കാലചക്ര—
അമത്തിൽ വേഷംമരി വരുന്നു നവംനവാ!
എത്താതമഹാശക്തികളിലിക്കാലചക്രം
എത്താത മഹാശക്തി ഭോക്താവു കീയിപ്പുത്താ
എത്താത മഹാശക്തി മനസ്സിൽ വാസനമലം
ആദിവ്യമാത്രരക്തിക്ക്ഷേപ്പാഴം നമസ്കാരം!

മുഖ്യത്തിക്ഷ.

വണ്ണാളിലുന്നതവിൽ നല്ലവസ്ത്
തണ്ടലർത്താവും പുന്തിടയ്ക്കിട;
കണ്ടിരിക്കു മറങ്കുമിന്നനാവപാം—
പണ്ഡവമന്നിത്തുരാക്കുനിവാന്നുഹാ!
ചെണ്ടകുട്ടിയാനത്തിയുംകൊണ്ടുനീ
വിണ്ടലമേ! പ്രതീക്ഷിപ്പുതാരഹാം?

മംഗലസ്ഥാനത്തുഖയായുംനീ വിയൽ—
ഗംഗയാറിക്കൽനിന്നാഞ്ചുത്തിഹ
ഭംഗിയായും മുള്ളാരംഖായും ശീതളം
ചിഞ്ചമാസ മശയായും പൊഴിക്കുഹാം.
രാവിൽ നക്ഷത്ര ഉച്ചിര കാണ്ടം മുംബ
ദേവി! സൂര്യുദ്ധകാലിപ്പുകലിലും,
ആരനോക്കിയിരിക്കുന്ന നിൻ്തുപാ—
പുരപാത്രമായുംവൈച്ഛതിഃപാരഹയാം?

“ഭാരതത്തിനെത്തന്നെ നോക്കുന്ന, മ—
റാംരനോക്കേണ്ട നിത്യം മകനുണ്ടാണ്.
പാരതയ്യും, വർദ്ധവിദേശവും
ശ്രീഭാരിഭ്രാകവും മുലമായും”

ക്ഷസ്ത്രക്ഷेत്ര കൊട്ടക്കന്ന മക്കളാൽ
വീരമാതാവു ഭാരതം കേഴ്കയാം.

ആവിലം ക്ഷമാനേതുനിരായ, നീ—
രാവിമാതുമല്ലെന്നിലപ്പെന്നതും.

ആവലാതിരാൻ ചൗരു തടിവിട—
ജീവജാലവുമാവഴിക്കേരുമേ.

ഹഷ്ട്യുദ്ധമവരെപ്പുരം സമ—

ഛുംഖമറിഞ്ഞാൻ സംസ്കരിച്ചീടേബ;

വഷ്യാരയിൽക്കുടിസ്സുഭാ സമാ—

കഷ്ണിണിക്കിതിങ്ങേ റെഫത്തീട് ഉാം.

തൈദള്ളിങ്ങിനോ സന്ദേശപ്രിനിചയം

ഡംഗമില്ലാതെ നിത്യം നടത്തുനാം.

അങ്ങെതാനിനു നാക്കിയ ഒഴുക്കെ—

മെണ്ണെന്നെയും ദാക്കിപരികയാം.

ചിങ്ങമാസവുമോ ശാവും കേരളം—

മെണ്ണും മാറാപ്പർക്ക്കെപ്പുമാണ്ണേം.

പച്ചവില്ലിസ്സുട പ്രിട പുട്ടുരം—

നാപച്ചുനിരിലാരാടാൻ തുടങ്ങിഡാ

പിംഗളുനിരംപുണ്ട എന്തു തിണ്ടു കരി

പോകതിർക്കുലെ വാത്താൻ മുനിന്നിക്കതാ

പാടിപ്പുട്ടി പാനിങ്ങേ പക്ഷികൾ,

ക്രടിക്കുടിക്കൈളിപ്പാനനാതാണ്ടിയോ

എവശെല്ലാം “മുളപ്പനീക്കു” ക്കുതോൻ

ദാവികാലെ നത ഭാവിച്ചിരിക്കയാം

ആരു യു ടേ വ്ലീസ് ടേ റൂ ജയ!

(കേക്ക)

ആയസ്സും, പീഠാധാരയുള്ളിനാത്മാവും പ്രചബ്ദിവ-
മായക്കിട്ടിയംഗങ്ങാഗത്തിലെവന്നനും നിലനില്ലോ.

ആയരാരോഗ്യംസഭവ്യ മാഡിത്യബിംബവ തതിനു-
മായതരമാക്കിട്ടനനാരായുണ്ടോമോ! ജയ!

ആദിയമന്ത്രവും വിട്ടിരിപ്പോരകാശത്തി-
ലാഡിത്രേഡവന്നതേ ധാരിവെദ്യുന്നായ്ക്കില്ലോ!

അമ്പേഹംതഃലാഞ്ചൻ സമ്പ്രാണിവർദ്ധത്തെ
ദാദാദായത്തെന്നു സഹായകരങ്ങളാൽ

ക്ഷീണിച്ചുസന്ധ്യാങ്കളിൽപ്പോലുമെ പവിത്രമാം

പ്രാണശക്തിശയ്യേച്ചക്കുള്ളു മുള്ളിയാരകളാഃല
പ്രാണികളാരോഗ്യ സന്ധനരായ്ക്ക് വാണിംഡവാൻ

ക്ഷീണിയിൽ പലവിധമഞ്ചയങ്ഗരുന്നിതിക്കുള്ളു
ക്ഷീണിപിത്തങ്ങൾ വാതമനനിവരുന്നു സദാ

സഹലമാക്കിട്ടു മുഖസന്ധ്യാകളാഡേ.

ബാല്യവും, യൈഷവനവും, വാല്പ് ആദിനീതുനു-
മാല്യങ്ങളുണ്ടി ചില്ലു സമ്പ്രത ജന്മക്കളിൽ

വ്യാപാരക്ഷീണമായ ജന്മത്രംഭങ്ങളും സുവ-

സ്വാപമാം മാതാവിശ്വന്നു ലാളനും ലഭിക്കവാൻ.

ചട്ടനക്ഷത്രിപ്പരാഭനരാത്രിശന

മനാരാത്തിക്കലവനു മുക്കീകിട്ടുന്നുണ്ടാ.

ആയരാരോഗ്യംസഭവ്യ മാഡിത്യബിംബവ തതിനു-
മായതരമാക്കിട്ടനനാരായുണ്ടോമോ! ജയ!

തേജസ്സുക്രീടന മുഖസത്പരതിനംഗം
രാജസതാമസങ്ങൾ ദിവസതിൽ പുക്കണ്ണാല
രാജസാത്തികത്തിനു രാജഭദ്രാശാഭിരോഗ—
ബീജസദ്വാരിക്കേ ദോഗികരം മഹാത്മാക്കരം;
വൈദ്യത്തുമാന്നാത്മജത്താന്മാശിഗ്രഹക്ക്രമിച്ച വാം
വീഽമേരന പല ദേശങ്ങളും ദാഗ താൽ,
അരുരോഗ്യം വീണെട്ടുതാട്ടാവഴി മത്രുദരാഗ—
പാരവഞ്ചേരതക്കണ്ണ വിഹപലാചിതരായി;
ഇംഗ്രേസ്റ്റന്യാനം ചെങ്കുംവേ പക്ഷാന്തായ്
ശാഗ്രഹതമായുംതു വിജയത്താനം സമാധിച്ചിൽ.
ഭോഷകോപങ്ങൾക്കാണ്മാൻ സമാധിച്ചവ “ക്കുക്ക്” എല്ല
ഒന്നശയങ്ങൾക്കാണ്വീം കാണ്മാ രമ്പുള്ളിക്കേമ
യന്ത്രത്തനിമ്മിക്ക ചാൻ ശക്ത ചക്രനമേനാ—
യന്ത്രത്തിലെങ്കുമവർ ദിംഘം നു ചെഞ്ഞവു!
അദ്ദേഹവും നതിനിൻ പല ദാന്തലേപാ നാം ..
ക്രാന്തിവിലാശ് കാണ്ണ വിവിധം ദാവല്ലാശ്വാം.
കാലാന്തരത്തിൽ പലകാശകരിംതു ചും ദിവ്യ—
ലിലായരച്ചയ്ക്കീടുനാരായുംതും! ജു!

ആദിത്യമണ്ഡലത്തിലിനിതാ കാണ്ണ ദിവ്യ—
മേഴംകുരതകല്ലുചുള്ളം തേജഃപുണ്ഡഃ!
ആദിവ്യതേജസ്സുഭിന്നർ ശ്രീതളകിരണങ്ങൾ
മേഖിനിഗ്രാള തതിരം രോമാഞ്ചമുണ്ടാക്കാന.
മുക്കണ്ണങ്ങൾപോലും പ്രചുവില്ലിസ്സിൻ പ്രദവിശി
ലക്ഷ്മാക്ഷമായത്തീക്കുത്ത നോക്കിനിൽപ്പ്!

കേഷാന്നിയിൽനിന്ന സുമ്മർഖ്യലംതാളംപൊജപ്പി.
ചേരണിയന്നാൽ വൈക്രികേഷാന്നി ചാന്നിതാ കാണി ശു!
അത്തു തമക്ക് വിംഗവ തതികൾ നിന്നിതാമന്നിൽ
നിങ്ങളാന്നുമെഴുതാനു തുറന്ന! ധന്പന്തരി!
സമശ്ശിപ്പചന്വ തരിക്കന്ന ജീവനായ് നിന്ന
സമസ്യംതഴുകന്ന ഭഗവാൻ ധന്പന്തരി
വെണ്ണ പട്ട വിലജ്ഞംനാക്കുകയും മക്കടത്തിന്—
ചൊന്ന പ്രഭാവാത്രു പീത്രം മാനിക്കുപ്രകാശവും;
മകരക്കണ്ണലവും, സുന്ദരകടാക്ഷവും,
മകരനുംതത ഭക്തക്കുള്ളം ധിവാബവ് ജവും;-
ഗ്രീവസ്വവനമാലാ എന്നസ്ത്രികാഹാരാലിത്തിന്—
ഗ്രീവിളയാടിക്കണ്ണിന്ന, ഏന്നപ്പുഃമന്നിയും,
ഹംവചക്രജ്ഞം സുധാകംഡവും, ജലൈരകയും
സങ്കേതമാക്കിട്ടന നാലു തു ശരജ്ഞം;
ചൊന്നകാഞ്ചികലുഞ്ഞുന്ന മജത്തഃപ്രലയും; നല്ല—
തങ്കളിലന്നുചേന്ന് പാംബരവിന്നംഡളം;
സകലപ്പാലാഴിയിലാക്കമേ പൊഞ്ചിക്കാനും
സകടവരമാമിഡിവ്യമാം തിരുമനി.—
ആനുന്നതാനുംകായായുരാഗ്രമേകി—
‘യാനുമനദിര’മായ് തതിക്കും ഭ്രമണ്ണലം
ആയുരാഗ്രസൗഖ്യവ്യമാലിത്രബിംബവത്തിനു—
മായത്തമാക്കിട്ടനാരായുരുപ്പുമേ! ജയ!

വി ശ്രീ അ പ .

(നതോന്നത)

വിഭാഗാക്കം, വിസ്തികരിക്കം, മുകളാദാക്കം,
പക്ഷികരിക്കം
വിശ്വസിച്ച പാരിടത്തിൽ വിഹരിപ്പാറം;
വിസ്തൃതമാമാകാരത്തിൽ വില്പിത്തിനം, മേഖത്തിനം,
വിസ്തൃഷ്ടം സുത്തു ചാറുക്കം വില്ലോതിപ്പാറം;
വിഷപക്കംസിസ്യവിക്കൽ ജലജന്മകരിക്ക സുഖിപ്പാറം
‘വിശ്വാസം’ വിളഞ്ഞു വിശ്വാമോഹനം.

ശ്രദ്ധനവും, ക്ഷുർഖപിപാസാ സ്വദാവവും

ജന്മക്കളിൽ

സ്വദാമാനം കാണേംബാർ വിശ്വാസം പവും കാണിന്നു.

ശ്രദ്ധംസ്ഥിരയത്തിലുംപോണ്ട കടികിട്ട്, മഹിംസമിൽ
പദംവൈച്ഛന്ദനനാലാ, ശ്രദ്ധവും സോഡൻ
ശ്രദ്ധംസ്ഥാനും ചാംപാം, പിത്രംശാത്രത്രം, ശാശ്വം,
ശ്രദ്ധചവദപിജക്കം ദിവ്യം മനശ്ചയമം.

ആക്ഷഭാവമേഘനോക്കീ സംമോഹനം വിശ്വാസം
സാക്ഷാത്കരിക്കവാനണ്ടി വിഷമേമരേ.

“ആപംത്രം പ്രതിത്രം പാരിടപം”മായ വിശ്വാസംകാണ്ണാൻ
ശ്രദ്ധപോലെക്കുഴി, സ്നേഹമുഖമാക്കേണം
അപദാത മഡ്യസമനായും ക്രയവികുയത്തിൽവിശ്വ-
ദ്രൂപമായുംക്കളിപ്പതിനു മത്തുലോകത്തിൽ.

പ്രവർംപോൽ വിമാനങ്ങൾ വിജയിക്കൽ

ചുറ്റിച്ചാലും

കിംഗലം! വിശ്വസ്തരുമായപന്നം കാണ്ടു.

പട്ടിണിക്ക് പാമാനം, നന്ദതയ്ക്ക് പരേഹാര—

പട്ടിണിയിക്കു, ലീംഞ്ചം പരക്കുപ്പാരിൽ

പരമദയാലുതയാലാരോ നൽകാനായങ്ങളും

പരമാത്മം ‘വിശ്വഗ്രഹ’ മന്ത്രം കാണു.

വാദ്യ വി.

(മണി.)

ആരാണി നില്പുത്തൻ മനിലില്ലെന്തി
കാരാണിവേണിയാർ ചല്ലുവി

ലോദവും, ലജ്ജയുമാഥാരയൈരോപ്പി—

ശ്രോദയാലീലോകമാകമാക്കിപ്പി.

സന്ധ്യാചുമല്ലിൽനിന്നൊരുന്തിനോക്കിടന്ന
ബന്ധുരതാരമിട്ടുന്നപദ്ധേക്കാരി

അന്തരംഗതതിലിങ്ങന്യകാരംനിക്കാ—

നന്തിതതിരിക്കേണ്ണ ബെച്ചീടുന്ന.

വന്നുന്ന വാസ്സല്ലെന്നുമീച്ചേ ക്ഷാജം

വെണ്ണപട്ടണാതിജാൽ മുടിനിൽപ്പ്.

ഉഴുംകൈകാഴ്ചാളുജുംാരാശരംഗ്രഹംപേരുംഡേവാ

വെള്ളപ്പുഴക്കണിമാലകളും

മസ്തകതிங்கல നിസ്തുലജ്ഞതാനമോ
ചുസ്തകതുപമായ് മരോക്കയീൽ
പ്രാണക്കവിക്കഴിൽ നാഃബ്രഹ്മപീചി—
ഗ്രേണിഡൈച്ചുക്കന വീണതന്ന;
അക്കത്തിൽവെച്ചിതാ റണ്ട് തുക്കൈകളാൽ
തന്നകിടാവിനേപ്പാലോമനിപ്പു
കായബ്രഹ്മപീഡുപമുള്ളിൽനിരണ്ടതറേ
സാരസ്യമേരുന്ന തുക്കാനീകരി
ചുവിരിക്കാണുവിലാരാടിച്ചുപ്പാഴം
ഡണ്ണുരിപ്പിക്കയൊം ലോകമെങ്ങം.
ശാന്തരുദ്ധമിക്കണ്ണമുന തദ്ദേശഃരം
ധപാനം പ്രകാശമായ് മാറ്റിട്ടു.

ഭേദതികവസ്തുകൾ തീണ്ടാതിക്കണ്ണമുന
ന്തുനലോകവത്ത സ്വഷ്ടിക്കുന്ന.
ഭിന്തിയിപ്പാത്തിടം ചിത്രംവരക്കാനാ—
കൈതുമിച്ചക്കണ്ണിക്കണ്ണമുനക
ഭാവനയ്ക്കു താത ലാഖണ്യപീഡുപശം
സേവിപ്പാൻ നൽകുന്ന സേവകക്കായ്.
ഭാരിപ്പുശാകാശിൽ വീണതൻ ഭക്തനേ
ആദിവ്യാധ്യനായ് മാറ്റിട്ടു.

ഭഷ്ടം ചവയുന്ന മന്ത്രാശൻ എത്തടിൽ
ചിന്കുന്ന വാഞ്ഛമാഘേരിട്ടു.

മുക്കുന്നപ്പുട്ടുന്ന വാചാലനാക്കന്തു
നാക്കരത നൽകുന്ന ശ്രോകാത്തനായ്.

അത്തമീവിന്നുമേരോനേ ചെയ്യുന്ന
കലുകവല്ലിയില്ലുഡിരണ്ടാം
മറാതമല്ലഹോ! ലോകത്തിൽ സാഹിത്യം
പെററമാതാവായ വാദ്യവിതാൻ.

ഹസ്തിഹനം.

(കേക)

മംഗളാഭവി നാനാഭാവേഷാലംകൃത-
മംഗലാവഞ്ചംപുണ്ട നിത്യവും വിളങ്ങുന്ന-
മംഗലാപുരമേ! നീ ഒക്ഷിണകള്ളാടക-
ഗംഗയിൽ ഗയപോലെ നിയതം ജയിക്കുക!
ത്രകാലമാമടിത്തടിക്കൽനിണക്കുക-
പുതസംശ്ലാരരഹപ്രകളുവതനെന;
ജാതകാത്മകം വിടന്നുന്നും പരംമാന-
സ്ഥിതസൈംഗാഗ്രാഗ്രാഭിഷകളായിനിൽപ്പ്.
നാളികേരാഡിവുക്കുജാലത്തിന്പച്ചപ്പുത-
പാളിയാം വാർക്കന്തളം കാരിലങ്ങിളുകവേ;
കേളികർക്കാണട കൂടംപുന്നവിരിതുകം പല-
മാളികാമിവഞ്ഞെളിക്കാണിപ്പ് സഹം നീ!
പദ്ധിമസമുദ്രത്തിൻ മുഴുഖപ്രാനത്തിലും;
പക്ഷികൾ പാടിടന മംഗളഗാനത്തിലും;
അക്ഷികർക്കാമുതമാമിഡ്യാനവല്ലിഗനം
രീക്ഷണംചെയ്തിടന താണ്യവത്തിലുംസദാ;

നിത്യകല്യാണാത്മീകരം മക്കരാക്കായു് നിരന്തരം
നിയലാനദ്ദെസംഖ്യം നൽകവാനാതാക്കിനാ.

സമ്പദ്വേദിയെ പലവേഷമായു് നിന്നിൽക്കാണേ; സഹ്യിത്, വാഗ്രഹിയും ക്രീഡിപ്പു വിവിധയായു്.
സഹ്യതി കണ്ണാടകാ, തൃജിവും, മഹാരാജ്ഞിം...
മുഖായ ഭാര്ത്തിയ ഭാഷായോഷകളോടും
വന്നുതേടിയ മഹാബഹൗണിയാം രാണിയോപ്പും
സംഭേദം വരാത്തനം കളിച്ച രസിപ്പു നീ!

എന്നാലിക്കണ്ണാടകഭാഷയും, തൃജിവും നിന്ന്
നദനമാരന്നല്ലോ കേൾപ്പുതു പണ്ടുപണ്ടേ.
ഇന്നമല്ലിന്നലേയുമല്ലല്ലോ; മലയാള—
കന്ധ്, നിന്നനല്ലപോരാമകളായ' വളർത്തും.
അതു രണ്ടുസഹോദരിമാരരാപ്പും വിഹരിപ്പു
കൈരണിക്കുണ്ട് നാളിക്കാണട കൈരഞ്ഞി നിരന്തരം.

മാഹിത്യം പണ്ടുപജണം നേടിയ കണ്ണാടക—
സാഹിത്യക്രമിക്കൈരഞ്ഞി കന്ധച്ചിപ്പോരി
സ്റ്റോസമുഖശ്വാസമാനിനാൽ സഹോദരി—
സൗഖ്യവൈക്കമ്പുടിത്തം വിടാത മരാറപ്പും.
ധന്യമാം സ്വന്നാഹിപ്പുശാലയിൽ വിഹരിപ്പാൻ
കന്ധാക്കമാരിയോളം നീളുവേ നീട്ടികയാം.

മംഗലാവുരുത്തും നിന്ന് മധ്യരകാവ്യാരുത—
മഞ്ഞവഞ്ചത്തത്തകിക്കൈരഞ്ഞി സാഹിത്യമേ!
മംഗളഗാമ പൈക്കിളിപ്പാട്ടം, ബഹു—
കാഗിയായു് കമകളി, യോഴിംതുക്കിലും തമാ.

സംഗീതരസം തൃളവിട്ടന കീതനങ്ങൾ;
 സംഗീതരക്ഷപോലും സേവ്യങ്ങൾനുംസ്നാതങ്ങൾ;
 ചന്ദ്രപ്രഖന്യാദി മഹാകാവ്യങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ,
 കിപ്പുനം എപ്പറയഗഭ്യപ്രഖന്യചിലാസങ്ങൾ;
 എന്നിവസ്ത്വവും നിന്റൊന്നുംസ്നാരുളങ്ങി—
 തന്നിൽനിന്നെല്ലവാൾ തു നന്നാചെത്തന്നുതാൻ.
 അക്കമേനിഷേവ്യജായ് രാത്വാൻ തദ്ദൈവന്നും
 വാങ്കു! വാങ്കുമയാനി സാഹിത്യസമാജമേ!
 സമസ്യകേരളത്തിൽ സാഹിത്യപരിപ്രായതെ
 സമഗ്രംതലോചനവാനൊരുക്കും നിന്റൊന്നുംതത.
 സമത്വമാക്കിത്തീകർ! സമയം പാശിശ്വരി
 സമസ്യചരാചരന്ത്രചിനി, സമസ്യചാരി!

എൻ്റ ജീവനാധി.

1

അരീലോകബന്ധപരിലഭ്യശ്രദ്ധപരി! നിന്റുകടാക്കം—
 ലോലോമ്മിമാലജടിശ്വരനായ തൊട്ടിലാല്ലു
 താലോലമാണ് ജന്ന! നീഡതിലെനാവച്ചു
 ലീഡലാസവങ്ങൾ പലമാതിരി കാട്ടിട്ടന.

2

വാഗത്മത്രപിണി! മഹേശ്വരി! നിന്റുകടാക്കം—
 അനീഗംഡാം കവിതതാൻ മര ജീവനാധി
 ഭോഗത്തിനും ഭവനമോഹന ഭാഗ്യലക്ഷ്മി—
 ഭോഗത്തിനും മര നിഭാനക്കുത്താനമാത്രം.

3

ചരുന്ന ഹാതി! നിജചത്രികളിന്നുണ്ട്—
ഹൈന്ദവകിലും വിരഹമുളമത്തുപ്പേക്ഷം
കൗവഭാത്തചി ചത്രികചൊത്തുചരു—
എന്നനാക്കവാനമത്തന്നെയ്യുതി തന്നേഹോതു.

4

പ്രാണായിത പ്രാണയരു ചിണി! ഹാ! വിശ്വാഗ—
ക്ഷീണാത്തയക്കവിതകയക്കരഞ്ഞാത്തകാബാൻ
നീണാർ കോതിച്ഛഴലുമനന്നെയാരിക്കലുംബു!
കാണാനടത്തുടനിൽക്കിൽ ഭവത്തപ്രസാദം.

5

ഉംഗാനരാഗമിയലും കച്ചവിപ്രലംഭ—
ആംഗാരമിണനായ ശരീരമെഴുത്തവള്ളാം
ഗംഗാതരംഗചപരിത്രഭവച്ചലുനന—
സ്സംഗാനങ്കുലരസധാടിയിൽ നിത്തിച്ചന.

6

കാളായകാന്തികവയം വളർക്കുത്തുതെത—
ക്കാളായതം വിരഹവഹിജപ്പുമജാലം
മുരീളാവിഷാഡജടിലം മമ കണ്ണമുടി
കേഷപ്രളായിതം ഹാഹാഹാ! ബാഞ്ചുമതിത്തിച്ചന.

7

പാപാടവീ ഒഹനഭസ്സുവിലേപനത്താ—
ലാപാണ്ഡുരശ്ചവിരുദ്ധന വച്ചസ്സുപോലെ;
ആപാപ്പുതി! സപ്പുമകൃതിമനയന്റെപ്പു—
അപാരമഭീപിക വഹിപ്പു വിവിശ്ചാവം.

8

കണ്ണാടിരമുമണി കണ്ണയലറിക്തമായോ ഭൂ—
യുണ്ണാഭകാണ്ടിഹ വിള്ളത്തമുവം കണ്ണക്കൈ;
കണ്ണാഴതം പൊഴിക്കില്ലോ, മമ ജീവനാധി
പുണ്ണാക്കിടന്ന മമ മാനസ മുന്നാസത്പരം.

9

മല്ലിട്ട മാരനനിഗ്രഹം പ്രഹരിച്ചവെച്ച
വില്ലിന്ന സാമ്രാജ്യമീ വളർച്ചിപ്പിപോലെ
കല്ലിന്ന് കടച്ചുവുമഹോ! മമ ജീവനാധി
തല്ലിത്തകപ്പുള്ളവിലേൻ കമദയരുത്രെ.വാല്ലാം.

10

സിസ്തരസൗഖ്യരാജിനാന്തമൊഴിക്കില്ലോ ബാ—
ലേശപമം പ്രതിവിജ്ഞപിന നനറിപോലെ
വൻ മുരംമല്ലു, മമ ശ്രോദനഭാവിസെങ്ങവു—
മെന്തുഹമെൻ പ്രണയത്രപിണി നൽകിടന്ന.

11

ഉർക്കബ്രേഷ്ടണംപദംമയിവിട്ടയക്ക—
മുംക്കബ്രേഡാവ വിവശായത മുഴുപ്പിപ്പാലെ
കർക്കണ്ണവാണി ചൊരിയുനിതു വിപ്രജയാഗം
കൈക്കണ്ണാണ്ടിയന്ന സത്രമായട ചായപുത്തം.

12

ഒച്ചവല്ലവാധരമതിൽ കൈവിരുംന്ത—
സന്ധക് സെന്റരെമിയന്ന വച്ചോമരറദം
സന്ധനക്കഴുകനിലിക്കണമെൻറഭാഗ്യ—
സന്ധസ്പത്രപിണി തയന്ന മനം കള്ളക്കാൻ

13

ദോഹിച്ച ഭസ്മഹവിയോഗമതോത്ത് വീണക്കം
മോഹിച്ചിടക്കവത്മിനെചുവിപ്പുചുരം
സേഖിച്ചൊരിക്കചറവുകയുമൊന്നലെച്ചുൾ—
സാഹിത്യദേവതയെ ഹന്തി! വലച്ചിട്ടും.

14

പ്രേക്ഷാന്തരാഗിനിയിലിങ്കു വിയോഗവഹി
ധൂമാവലി ശിവയതൊന്നാംരത്തിൽനിന്നും
രോമാളിയെന്ന കപടേന നിവൻ കാണ്ണു
സാമാന്യമല്ല വിച്ചവാൻ കടിലക്കണ്ണാര്യം.

15

കൈവിട്ടുകൊടിക! വിരഹാനല! കാന്തയേനി
വാവിട്ടുഹനി! വലയുന്ന തബാഗമല്ലും
ഇഴ വിജ്ഞപ്പേശപരിഷക്തത്തു ഘണാനന്നാരെൻതും—
ആവിഭ്രയിൽ പതിയുകില്ല പിശാചനുംതം.

16

ജന്മംതുടന്നുതലിവിയമെന്നാടൊന്തു—
രെന്നാജ്ഞാഹിനിയെഹാ! വിപരീതദേശവം
ധമ്മത്തിൽനിന്നു ത്രാഉലക്കൂഡിയെയെന്നമഞ്ചൻ
കുമം പിള്ളത്തി മമ സന്നിധിവിച്ചകരി.

17

ശോകാന്തിൽവീണ വിരതം പിടയുന്നവകു—
വാകപ്പിടക്ക സമയാം മമ ജീവനാധി
ലോകത്രേയഗ്രഹി! ഭവത്സകതാനാകക്കണാ—
ലോകാന്തിനേ ശരണമാക്കി ദിനം നയിപ്പു.

* රාතිය රාතියි.

බාරතීන්ලේ මහා සාහිත්‍යීපසුංඡල
ශ්‍රීගාථ්‍යීංත්‍රිකිනිඛත්‍රාතම තෙජ්‍යෝගුණ්‍යං
සාරස්වතාදූතත්‍රුයොරුනිකොඣ්‍යාභ්‍යවියත්—
ඕරිනක්‍රුණපරික්‍රම රොමහඩ්සාපුඡං.
හා! රාම! රාම! පෙන පොලිත්‍රුපොරො, තමෝ—
බාරමෙරිතා බාරතාංඩ්‍යික කරයුණ!

අනුස්සංසුළාරගංගා තුතෙනහිමාලභ—
ලිංකමේ! මරභ්‍රිවක්කාක්මිනියුහුමේ!
අරණය සමාග්‍රයිභුත සාහිත්‍රුක්‍රේතු
පොණුන බ්‍රිජේරාත්කං පාත්‍රාතුපෙශතිලු
ශ්‍රීගාලභාකමාගං තිශ්‍රීභුත්‍රාතරවේ!
ආගොත් සප්තැංගමුකතාපෙළමේ! මහාකටෝ!
තුළාගංඩ්‍රීරමසේ එක්කාලමං මෙහෙංතුලං
ශ්‍රාකඩඩාත්තිස්ස්ඩ්ලාකං දුකමාය් රාතියිඟාතියි:

ඇහුතානවස්සීකතෙතපූඩ්‍රිඹුජ්‍රාභ්‍යන්තිවූ—
විජ්‍යානප්‍රභායක! තුතෙනප්‍රාචේතනය!
මහඩ්‍රීභ්‍රාභ්‍යාත්‍රාතා— ගත් පරාභර—
හඩිතස්‍යාගං වුකතමාකිය වෙඩවුයාස!
කාඩ්‍රීඩ්‍රාත්තිකිනිඛ දුකතපං ඩිඹ්‍රිජාගං
කෙඩ්‍රීභ්‍රාභ්‍යා ගවු ලුලාකකාඩ්‍රිජාස!
ලොකත්තිලජ්‍යානීතෙප්පාංචියං කඩියන්—
පාකමායුත්‍රුං කාඩ්‍රීඩ්‍රිප්පො! රාතියිඟාතියි

* විශ්‍රාභ්‍රාකඩ්‍රී ආගොත් ඇගත්තිප්පාවස්‍රත්තික් තුළුතියනු.

സ്ഥിശ്വസംഭീരമങ്ങേ വാഗ്മുതത്തിന് യാ.എ
വർഗ്ഗലേഡമാംകോട്ട തട്ടിയജ്ഞാഫുകളിവ;
ശ്രൂഖമാം ക്രൈസ്തവാദി മതസംസ്കാരം, സമുൽ
ശ്രൂഖമാഞ്ചുലഭിക്കുന്ന നിമ്മല പ്രൂഹമാനന്ദം.
നിഷ്ഠുന്നപ്രവൃത്തപരംചെന്ന് സാംഖ്യത്തിന്റെതിലും
വിസ്തുവാൻപ്രാണമനസ്സുംയമം യോഗത്തിലും;
നിഷ്ഠാമയജ്ഞത്തിലും മഞ്ചപ്രത്പ്രൂഹമാനന്ദാ—
വിഷ്ണുത്തിരുത്തുജ്ഞങ്ങളിലും ഭാവത്ക്കു“ഗ്രീതാജ്ഞലി”
ഭ്രതമാമടിഞ്ഞടിത്തിനിന്നുംനേരവന
പുതമാംശാക്കുംവിപ്രജ്ഞതാനത്തിന് സുഖാംബുദ്ധേ!
അംശങ്ങളുംവിചുതാൻ വത്തമാനമിലോകം
മംഗളാശംസചെയ്യു നിത്യവും ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ.

അവണ്ണാംബുദ്ധചത്രംത്തിന്റെപ്രകാശങ്ങൾ
സുവശ്രദ്ധം സാഹിത്യാദി സർക്കലൊവിലാസങ്ങൾ;
മവണ്ണർ ചരാചര ഷുജകളേവും ഭവന്ത്—
സബാക്കരി കളിയാട്ടി നിന്തിവടക്കിയൊപ്പം;
അന്തരംഗംഭീരമതു ഫ്രേമസൂഡരം ഭവ—
ചുത്തമാഹാക്കുത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ വിചിത്രമായും.
ഇള്ളാൺതിനികേതനം, വിശ്രദാരതിരൈന്നി—
വിശ്രൂതവില്ലാലയം ജയിപ്പു ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ

വിശ്രൂതി! റവീപ്രാംാമാവ്യഘ മുരുദേവ!
വിശ്രസാഹിത്യനാഭോമണ്ഡല ദിവാകര!
വിശ്രമോഹനങ്കുംഡി കാണിച്ചീലോകംവിട്ട—
വിശ്രമിക്കുന്ന ഭവാൻ സ്വപ്നഗ്രാത്തിൽ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ.
=====

അമൃതാതിന്ദര വിജയം.

1

വിഷമമുതവുമെന്നീ രണ്ടുവസ്തുക്കളാലേ
വിഷയബ്ലൂലമായോരിപ്പചന്വം ചുമച്ചു
തുഷയു, മതിരശാന്തിക്കഷ്ടം സന്തുഷ്ടിയെന്നീ—
വിഷമത, മുതിജ്ഞങ്ങൾക്കെഴുപ്പം രോഗവായി.

2

ആതിനിമിഷമംപിപ്പു ജന്തുവുംജീവിംഗം
മുതിജ്ഞനിയുടെക്കീഴായ് നീരിൽ നീളേപ്പാളപോലെ
അതിനിടയിലവയ്ക്കുന്നതാപത്തിനന്മ്യം—
മതിലോരുതയാരാവിഞ്ചമാത്രം ശരണ്യം.

3

ജനിമുതിവഴിയാകിപ്പോണ്ടുംമാതമാവിനോത്താ
ലനിയതമിവരണ്ടും, ശ്രദ്ധനാതമാവുന്നിത്യൻ
തനിവിഷമമുതാക്കാം സപ്രയതനതിലാക്കം
മുനികളുത്തിനിമിത്തം നിത്യസന്തുപ്പരല്ലോ.

4

അമരരിലമുതാംഗം ചേൻ വല്പിക്കയാൽത്താ—
നമലവരവില്ലാതെ സന്തതാമത്തുസിലി
ഗമകരമുതത്തിന് വിത്രുമേവാവിധം, വി—
ആമമൊട്ടവിഷമല്ലാം സംഹരിപ്പാൻ ജയിപ്പു.

5

പരിഹ്രതപരിതാപം ശ്രേഷ്ഠമിത്തപലക്കും
ഹരിക്കമകളിലേകംപുതനാമോക്ഷമത്രേ
അരിയോരുതയാരാവിഞ്ചവാമുണ്ടി, രാത്രി—
ശ്വരിയുടെവിഷദിശേലപ്രാണനേ സംഹരിച്ചു.

നിതപമന്മുതാത്മാവായലോകേശപരസ്താ—
സനാതനാരശിഗ്രവായി ദ്രോക്ലഭതിൽകളിച്ചു
പരശ്വവിഷമഗ്രഹം നീംസിലോകജൈവനനായ്—
വത്മംനിന്മുത്തേരത്തകിയ “ക്ഷേണ്ടില”

* റ റ റ റ റ .

ബ്രഹ്മത്തിനഭിന്നയാം ശക്തിയായ് വിലസൂന—
ചിന്തി! മഹാദേവി! നിന്നപടം തൊഴുന്നതോൻ
ആളിത്രുൻ, ചാറു, നഗ്നിയന്നിവ മുണവിയം
ജ്യോതിസ്പതുപജഭലാം നിന്ന് തിരമിഴികളാൽ;
ലോകത്തെ സ്വജ്ഞിസ്ഥിതി സംഹാരങ്കുയകളിൽ
പാകംപോൽ പകർത്തിട്ട കാട്ടം നിന്ന് കുഡാരസം;
എത്രകാലമായെന്ന തിട്ടമായ് കണക്കാക്കാൻ
ഇതുംലോകത്തിലേതു ജീതുവജ്രതു നാമേ!
ജനനമരണാജൈകപ്പൂർമാരിപ്പു നീ
ജനനീ! തൈജിവയ്ക്കിടയിലല്ലോ നിൽപ്പു
മാചലച്ചുയവുതൊട്ടാഴിതന്നിമുവ—
സീമയേമാരു• കണക്കെഴും പുശപോഹല

* 30_9_1927_നാ ക്ഷേണ്ടി തിരേംസാമി സംഹാരാജാർ
അനീനിനാസണ്ട് മഹാക്ഷുട്ട 81_ാമതെത ജനതിനം ഏകംഖാടനാ
ശാഖാസരത്തിൽ, മഹാമഹയ ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് സദ്ഗുരും വായി
അവാൻ വേണ്ട ഫൃഖതിയത്.

“അവ്യക്താളത്രുന്തേ!” നിന്മംഗമാഹാത്മ്യങ്ങൾ
നവുനവുങ്ങൾക്കാണും തെങ്ങളിങ്ങൾക്കാം.

പ്രത്യുഹം ജന്മക്കരിക്കവാല്പക്കും വയംതോടും
നിത്യയൈവന്നു നിന്നിൽ നിശ്ചന്തസനാതനേ!

ചിന്തമോരോനേകാട്ടം കാലമാം യറ്റത്തിൻ്റെ
സൃതമീശപരി! നിന്നും ഹസ്തപത്മത്തിലഘോ!
കാലങ്ങൾ മാറ്റുന്തോടും ജന്മക്കരിക്കാകാരവും
ശീലവും മാറുന്നതും ജനനി!നിന്നാജ്ഞാതകാം

നിന്നിൽ നിന്നകന്നാഡോകന്ന മക്കളിൽത്തെൻ്റെ
സന്നിധിവേദപ്പാം നീതാൻവരുന്നു ചിലകാലം
വൈഴ്സ്തപടിശ്രദ്ധാരം മഞ്ഞത്തരവഷ്ടിക്കാം
കള്ളത്തിടിലുമാതമയമ്മാം പത്മാകരം
തെന്ന് പരം ‘ജാസ്യു്’ കലന്നിങ്ങഴലുന്നോടും

ഭാരതാരാമാതികൾ സത്രിഭാനഭാളിത്തു
ധാരതുകന്തുപ്രണേഖാജുഗ്രീപത്മാകരം
ആയതിൽ വികസിച്ച സൗഖ്യസാരങ്ങളേ
മായമരീഞ്ഞും പരത്തിട്ടവാൻ നിരന്തരം
കായവാദ്'മനസ്സുല്പുത്തിയാമിളംകാരഡി—
സഹായിവെച്ചുനും വിശ്രിവതമി വരേയിക;
പ്രായംകൊണ്ടണ്ണപ്പെ നതാനു വഞ്ചിക്കു കരേറിയും
സ്വീകരിക്കാം തപോബ്രഹ്മാർ ഷോധിശ്വരയസ്സും

ആദേവി “വസന്ത”മാതാവിനേച്ചിരം മേലിൽ
ദ്രോവിമാർബ�ൽ മുള്ളമാലയായും ചേക്കേണമേ.

അം വ ത റ റ ടി .

ഉണ്ടക്കശക്തി ഉണ്ടക്കശക്തി
പുണ്ടക വനിപ്പുലർക്കാലം നേരം!
കുണ്ണാളുന്നാളുത്തിലമന്നാങ്ങാതെ
ചുണ്ണപ്പുണ്ണ മേലോട്ടയരുമുള്ളുക്കി,
ഗൈലകരവുള്ള ഗൈലാഡ ത്തിനായ
കൈലക്കമുള്ള വികസിപ്പിക്കേഞ്ച്.
സഹായരാളിയല്ലു ഫലുപത്രത്തെ
സഹായിപ്പാൻ സ് എടുക്കുന്നുകൊള്ളുന്ന.

അംഗാളുത്തമായ നഭസ്ഥമാരജിങ്കൾ
സന്നാതനമായി അജ്പവിക്കും ലീപാം!
വരാവരജങ്ങളിലുണ്ട് ദേവതന്യു—
സിരാത്തന്ത്രക്കാരുളിയണ്ടന്ത്രു ചാന്നാണി,
കരസഹസ്രാണ്ടപ്പുരത്തിവനിഞ്ചു—
ധനാദിമാനരുഹാഖം നാദ നാരാഥ !
പുണ്ണാണാമത്രും ശാ കഴിഞ്ഞു കാലങ്ങൾം
വരാന്ത്രവയുശറിജാതിരിപ്പുന്നി
സംബളംവതാ സാത്രചാഡി നാമ!
നമസ്കാരംശങ്ങങ്ങൾ നാ നമസ്കാരം.

മന ആദ്യാജ്ഞി, ഭ്രമിഷിഞ്ചു ദൈവപസ്ത
മനവാണ്ണാളുന്നാനുള്ളാ പുരാഘരം.
ഭിന്നമണി! നാമാ ഭവാനാം വീഞ്ഞു—
തനനയനേ ധരാതലേ ജനിപ്പിച്ചി—

അതേമനംജമക്കരവിൽ വാർത്താല്ലു
പുമിവിസ്യുള്ളില്ലു മനഷ്യരാതിയെ.
ചരാചരയമ്പുട്ടിക ഗ്രാളത്തിൽ
പരാപരമ്പ്രഹമപ്രകാശഭേദം ഭവാൻ;
സ്പക്കിയമാവീയ്യും പുമിവിയിൽചേരത്തു
പക്കൽവെങ്കണ്ണ മനഷ്യസ്യുള്ളിയിൽ.

അതാന്തരജ്ഞാതിസ്ഥേ! ഭവദ്വൈമാർഗ്ഗം
ഗതാഗതം ചെയ്ത മുതിയും, ജമാവും,
ചരാചരങ്ങളിങ്ങനെവിക്കില്ലും
പരാണ്ഡമിവഞ്ചലാജനവനിൽ തത്പത്തിൽ.
മനജന്നന്തതപ്രമാണവികവാ—
നന്മാവികവന്നു ഭഗവാനോ ഭവാൻ
സീഫടം തവരാളിക്കൈകവുമണ്ണുയ്യു—
സീഫടികത്തിങ്കലുമൊരേവഹാനിൽല്ലു.
അതേവിധം പരം മഹാസ്തനിന്കല്ലും,
സ്പഃത വിളങ്ങണ്ണ ഉനഷ്യറുത്തിലും
പ്രതിച്ചരായായുമതൊന്ന ഉത്ത്രവന്നര
മതിയിൽ കാണിപ്പാൻ ഭവാന്നാക്കണം.
അതുകൊണ്ടും മത്തുരംിഷ്യനില്ലാത്തു—
സ്ഥിതിയെഹാ! മനം ജ്യാസ്യമാംഹാരം.

എന്നപ്രഭാനിഃഡി! ജഗത്തിന്തനി രഘു
കനകദാഖലകം പൊഴിക്കാവേ മത്തുർ
കനകകാമിനികളെന്ന ഭേദത്തിക—
സ്വനാലിൽ ചാട്ടണ്ണ ശലഭങ്ങൾംപോലെ.

അനലജ്ജാതിസ്സു, മനലതള്ളമാം—
എന്നമിരവിൻ ഗ്രോളവും കണക്കെഴിം.
പരബ്രഹ്മതന്നുവും, ജയപാത്മവും,
തരംതിരിക്കവാനിയാൽ മന്ത്രം;
പകലും, രാവുമായ്'വര്തനനിൻകാല—
അക്രതിചക്രത്തിൻ തിരിവിൽപ്പെട്ടുഹാ!
അനവധികാലം സുവള്ളിവമിന്തും
ജനിച്ചതിന്റേണ്ണെ മനദിവിക്കണ്ണേ;
അനന്തകല്യാഖനിയേ! ഭവാൻതനന—
മനഷ്യജീവം ഏതിലവതരിക്കും!

അധികമാമിത്തുകറിജവപ്പുണം
സ്വയന്ത്രമാം മഹസ്യത്തിക്കാട്ടാണം
വിവിധങ്ങളിൽവതാരംചെയ്യ—
മവിട്ടനീഭലാകം സമുഖരിക്കും.
ജഗത്തിസ്ത്രീരക്ഷാവിചയങ്ങൾം ഭവം—
അക്രതിച്ചിലവയനറിഞ്ഞതു സജ്ജനം.
അവക്കിൽപ്പറാതേചവതാരകാലം
ഭവഞ്ഞപ്രകാശരേതാടവിഞ്ഞുചെയ്യും.

ജഗത്തിനപ്പുറമിരിക്കും എൻതത്പ—
പ്രഗത്തചചവാളിത്തനനവേദാദരം.
ഉപനിഷത്തുകളിച്ചപ്പീച്ചതത്പ—
മുപദേശിക്കും ഭഗവാനേ! നിത്യം
പവിന്തും ദർന്മവിലഗാസ്തുവും
ഭവതത്പരം കാട്ടും പരിഗ്രമിക്കും.

അവതാരകമ പറയുന്ന ജിഗ—
 ഭവനത്തല്ലരീ പുരാണങ്ങളെല്ലാം.
 കൃത്യത്രാംഗിരാം യുഗങ്ങളിൽവേര—
 നന്ദാത്രാത്രാത സമുദ്ധരിക്കേണ;
 ഔഷികർക്കിടക്കമെ സമാധിദ്വാജിക്ക
 വിഷ്ണുമാകരാൽ പുരാണങ്ങളായി.
 അതിവിത്രഭൂമാനാതാരകമ—
പ്രതിഷ്ഠാര മാനുഷികർക്ക് കാണാണ്ടു.
 • പരമസാത്പ്രാക്കം കൃതയുഗയിൽ
 സ്ഥിരം സഹോദരപ്രാണയബന്ധരം
 പുഡിചകുവത്തി സ്വന്തുചനായ് ഒചാൻ
 പുമിവിയിൽക്കും പ്രതിഷ്ഠിത്വല്ലായോ?
 പരമഗാനതമാനുഷിയന്ത്രഭ്യം
 പരിമിച്ചുട്ടശാതാരവണ്ണപുടി,
 ചരാചരങ്ങളിലൊരുപാലേസ്വർ—
 സിരകളിൽ ശക്തിയുണ്ടിവെച്ചില്ലോ?

കൃതയുഗാനതന്ത്രിൽ ഭാഷിച്ചുറ്റാര ദ്രാഗ
 മദംശമില്ലിച്ച പരന്തുരാമനായ്,
 ഔഷിശക്തിവീണക്കം വൈഖിനൈപ്പുട്ടഞ്ചി ന—
 ല്ലാശസ്ത്രിൽ കേരളമുഖത്താവെച്ചില്ലോ?
 അകമുഖം തന്മാ കൃതജ്ഞിലാം, ഗ്രേതാ—
 യുഗത്തിലെ ധനം പരിത്രഭൂമം യജ്ഞങ്ങ
 ത്രിശ്രാമണങ്ങം, സുതകാമമായ...
 മവത്തിലല്ലേയാ രഘുരാമനായ് നീ!

രഘുപതിരാമനല്ലൂവിക്കുമൻ
 ഭഗവാന്മനോഗ തദ്ദോഹിപ്പിച്ചു
 വിവാഹംജിഹവിച്ഛുട്ടതെ തന്നവിച്ച്—
 പ്രബാഹംകൊണ്ടുള്ള തകർത്തിവിട്ടതും,
 ജനകാലം സത്യപരിരക്ഷായജിതം
 ജനകജാല്ലേമപരാധാനായ അന്തം.
 ഇവകൊണ്ടാരാമനരാകഷസമായ
 ഭിവനത്തിൽ ധമ്പത്രുംഖിപ്പിച്ചുള്ളു;
 ദഗ്ധവുതലുപണ്ണഭോഗത്തിൽ
 വശംകെട്ടുകേം. ദഗ്ധിക്കൈനാളു
 ദഗ്ധരമായുംകുറായജിതജനായു്
 സുശാസനംചെയ്തു രഘുപതേ! ഇയ!

വിത്രഭം പ്രാപരഞ്ഞഗന്തിലെഡംം
 അശ്വം തന്ത്രംജന്മരപ്പു താടാസർ:
 അരുപതാറിനായു കലാതന്ത്രങ്ങൾ—
 മുറന്മാനപാശപിലു യുഗംപ്രാപരം,
 ജയസ്കിംസ്യാംഗതാട്ടവലരഞ്ഞത്രംപരി
 കടിലാമാർഗ്ഗംഖരുംതീവെക്കുവേ;
 പരമപുരാഖി! ഭവാൻ പരാശരതി—
 പരതന്ത്രംന്നംഗിങ്ങവതാരംചെയ്തു.
 അപരാശകതിയില്ലുംന്നതന്ത്രങ്ങൾ—
 ഉപരാധ്യുമ്നിയല്ലാണു നിൽക്കി,
 കൃപരാഖ്രേ! കൃഷ്ണ! പരാശക്തിതന്ത്രം
 അപാരമാഹാരമ്മം വെളിച്ചുട്ടത്തിനി.

വഴിപ്പട്ടംകൊണ്ടിപ്പുപയോവിയുംതന്ന്
വരുവാദമാക്കി മഹാത്മതകമം,
ശിരുത്പാതൊട്ടനേ വിശദമാക്കിനീ
പത്രരക്ഷാത്രുപരായണന്നായി.
മനസ്സ്,മിറ്റിയനിരയും കാണാതെതാ—
നന്നാഗം ബാലരവിക്കണക്കിനെ.
പ്രജാംഗനമാരം സന്ദേശിനിക്കേള
ഭജിപ്പിച്ച തുച്ഛവിരസത്രുംകാട്ടി.
സുലഭിതമായു പ്രണയസംഗ്രഹിത—
കലാത്രും തവ മരളീനാദവും
ബലംആക്കം രാജുഭരണത്രുംപോ—
ക്കുളത്തിലെയ്യുംവധപനിയുംസ്ഥാപിച്ച
അവണ്ണംപുഹഃമ! മുകടി! നിന്നെന്നുചിൽ
സുവകരം ലീലാത്മം സകലവും,
പക്കൻനാഴുകന പരിഗ്രാഖനഗ
ഡവർഗ്ഗിതയാ മുഹനിഷ്ഠന്നുനമം.

വലകലാന്തക! ഭവാൻ മരഞ്ഞപ്പോരാ
കലിയുന്നവനു മരഞ്ഞ ധമ്മങ്ങൾം.
അവനിയെ ഹിംസാവിഭിന്ന്‌ഹാക്കവേ,—
യവതരിച്ചുനീ സമന്തഭനായേ.
അഹിംസയാം പ്രതംപരത്തിയ ബുദ്ധ—
മഹിമയും കലിതമസ്സിലാഴ്വേ;
മിഹിരബിംബമായുംപലിച്ചിക്കേരള—
മധിയിക്കൽ ഭവാനഭിച്ച ശക്കൻ.

தினைத் துக்கோலின் கடிசெழி மாற்று
பவித்ரமாக்கிய கைமனையிலுதீர்த்து.
ஒவ்வொல்லுஜுபாக்காய் கைகள்
நூற்றன்சிலூடுமகங்கூண்டமாக்கி.
ஸ்ராத்தயம்மா கலியிக்கல் ஸகை_
த்தாலிஸ்ராற்றுசு_ ஒவ்வான் ஸமாபித்து
அமாயமாயுத்து ஸமாயிஸெஷவுஏத்த_
ஸ்ரமாஸபதிப்பிழு ஒவ்வேண்டுமென.
ஜாத்து கை! கலியுமாத்திலே யம்_
நிரமஸ்மாபக! ஸதா நமங்கார.

* எசாவிதீஸ்வரன்.

ஐயிக்க யுவஜனஸ ஹிதுமஹாஸலே!
ஐயிக்க வாயிஶபேநி சாத புனிரூபாலே!
ஐயிக்க ஸுல்விசிணக்கைவிகரி மீட்டுனேரா
ஐயிது ரமணியனிஸ்ராஸங்கிதமே!

உத்தரகேரஹத்திலுத்தப்பித்துவுல்லயாக்
வெஸ்ராமாநிடி நாலுங்காட்டு_ வென்றுக்கூடு
ஏத்தாத்து சூதேவத்து ஸாவித்ரையஜநாநிசி_
லோதநரம் கஷிப்புக்கிரங்காமதீயாளகிலாய்.

* 1986-ல் ஞானார்த்தி தூத்துக்குடியூரிலே நிறைவேண்டிய வாய்க்காலத்தின் வாய்க்காலத்து.

ഭാരതീഭേദവീസമാരാധനംചെയ്യുചൗണി..
ക്രൈസ്തവപാലിച്ചുള്ള ഉഹാനാർ ഗ്രന്ഥങ്ങളാർ
ഭേദതിക്രമിപ്പിയംവിട്ട് ദോന്നാശവരണ്ണാം
പുതമീയജ്ഞതംഛജിച്ചേരു കണമാശീപ്പാം.

സാഹിത്യം സഖിദജാഹ്ന്വാദകം ചരാചരം
സൈഗിത്യം വളരുന്നതാൻഡപരലുവാവാന്നുമെ.
വിയതിലുചിക്കുന്ന ചാറുമന്യചംസ് ഫിട്
മഹതാമാഹ്നാലിപ്പു സച്ചദം തിരത്തപ്പി.
പുജ്ഞങ്ങൾ വികസിപ്പു വസ്ത്രകൾതോടുതാങ്ങനെ
ഷരിപ്പഭ്യൂഡം ക്ഷണിക്കാത്തേഴ്ച ചാഞ്ചലരാത്രാനുനു.
നവചയറവന്നതിലെ ലാവാന്നുംസാസ്പദം
ഭവനത്തിലേ സർവ്വിവിക്കമാനാദം
അഭ്യാന്മക്തതിമിന്നെന്നംരാത്രും നീറതെതരാങ്കു
സാർവ്വലഭകിക്കമാചിസ്സാഹിത്യം ജാലിക്കുനു.
പ്രകൃതീഭേദവിക്രന്ത സാഹിത്യചമൽക്കുതി
സപക്ഷതികത്താം ഒഴു കിംഗ്രാന്ന നഭസ്സിൽ നാം
രാവിൽ നാസ്തികഗ്രാഹം തിമിരം പുശ്രാത്രാനു;
ഭോവിലേ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വണ്ണിക്കുനു
താരങ്ങൾ ഭിന്നഭിന്നം രാത്രേഗ്രഹങ്ങൾനീഃക്ക്,
സാമാന്നിപ്പുവയെന്ന തകർപ്പു തീമാരങ്ങൾ.

അത്രതമവരണ്ണം ഭാഗാദമാചില്ലുംചെന്ന്
പുജ്ഞങ്ങളുണ്ടെത്തുള്ള കേരഡാര് നാഞ്ചപ്പുരാവിൽ
തന്ത്രിക്രാതാ ചാരഗ്രഹങ്ങൾ പരക്കുവേ;
ചാറുനങ്കിക്കയായാസ്സിക്കുപ്പുകാശകൾ.

യാമിനിയിത്രക്കേൾ പിരകിൽത്തള്ളിത്തന്നെറ
കോമളിശവമായിക്കാണിച്ചുചുറ്റുവിംവം.
അമൃതദേഹമെഴും കിരണ്ഗമാമങ്ങെല്ല
സമസ്യവസ്തുസ്താപ്തിപാദകങ്ങെല്ല
സമുദ്രതൊട്ട് മഹാപ്രവർത്തതേതാളംവരും
കുമിക്കിടങ്ങെരു തൊട്ട് രാജാധിരാജനോളം
വായിപ്പാം വക്കേഡമില്ലാതെ ഏകാടക്കന്തു
സഹായിപ്പണബു നിത്യം വായിച്ചു രസിക്കുന്നു.
എക്കിലും മുക്കുചുട്ടാട്, കാടക്കിക്കുഴികളും
സംഘംചെന്നിത്രപാരിക്കുട്ടന്തു ബഹുജനങ്ങും
വാറ്റുവിഡപ്പശം, മതാരിപ്പപ്പശം, പ്രക്കിഡപ്പപ്പശം
തക്കംനോക്കിയങ്ങിതുവച്ചില്ലാക്കുന്നു
ക്ഷുദ്രവോദികളുാണ് നക്കത്രവുംമപ്പാം
വിദ്രുതം മരയുന്നു നഭസ്തിൽ തുള്ളിയാണി
അണ്ണേവാസിയാം ചുറ്റുന്നതൻ രജീഗവമാരവി_
ക്കുതിഃക സംഖ്യപ്പിച്ചു ശാന്തനായും ഭജിക്കുന്നായും
സമ്പ്രവുമജഞ്ഞാനത്തിൽ നാസ്തിചയന്നാക്കിവെച്ചു
ഗ്രഹിപ്പമന്യകാരം തന്നെ നാസ്തിയായുംതാം
ആസ്തിക്കും പരസ്യരം കണ്ണടമിചരാചരം
വാസ്യവസ്പധമം തതിലിക്കും വരിക്കുന്നായും
നക്കാത്രവുംജീജാമക്കുങ്ങെല്ല മായി_
ചുക്കുണ്ണമാകാശമാം വിശാലപ്പുലക്കമേൽ
സഹസ്രകരം ദേവന്മാർ വിശദമെഴുതിയ
മഹനീയങ്ങളായ കിരണ്ഗസാഹിത്യങ്ങും

പക്തില്ലെങ്കാം, നദികൾ തടാകങ്ങൾ
മിക്കച്ചരന്തും കാണിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നു
വുക്കണ്ണഭവാദ്യിലും ശിരസാ ഗഹിക്കുന്ന
പക്ഷികളിൽനാരം ശാന്തതിലോഴുക്കുന്ന
പർവ്വതനിരകളിലുംശാഗിത്യലഹരിയിൽ
നിന്മവുതരയിത്തുണ്ടോമഹാശംകാർ വു

ഖാലകന്നാരാം നമക്കേപ്പോഴുമറിവിന്നായ്
കാലമാംപുസ്തകത്തെ ചാഡിപ്പു സൗംഖ്യവേപൻ
അവർമ്മില്ലാത്ത പലജാതി ഗ്രന്ഥങ്ങൾതിരുത്ത്
സ്വല്പത്വവല്പിപ്പിപ്പു! തിമിരം ജന്മക്കളിൽ,
ഭോഷമായ് ഗാനിക്കുന്ന, ഭോഷിക്കാംയോഷത്തെന്ന്
ഭാഷാഭിരുല്ലിക്കവാദിഷ്വാശേട്ടക്കാതെ
ഉള്ളതുല്ലമാക്കാൻ തന്നെയാം തിമിരങ്ങൾ
ഭേദിച്ചം രചിപ്പുതു മജ്ജത്താനപുസ്തകങ്ങൾ
വിജ്ഞാനപ്രായേവം ചാത്രിക്കാനും, തക്കി
ലജ്ജാനപ്രായം തമോരാശായിം ഭേദിക്കില്ലോ.
ഒജിച്ചുശോഭിക്കുന്നും ധാമിനീഭേദിക്കുന്ന
പ്രിഞ്ചനക്കരയെത്തു പാലോളിച്ചേപ്പുലജ്ജായി
ലോകമേവമീ വൈളിച്ചുത്തിലു, മിരജിലു.
വ്യാകുലപ്പെട്ടതിനും വിവേകം വിച്ഛവാഴ് കൈ,
മുകുമേവാംപാത്രിയചെന്നതൻ ഇത്താനമുന്നു
മാകാശരതീക്കൽ പ്രഭാതായണാൻ ജപലിപ്പിപ്പു
അണ്ണകാരഞ്ഞനംചുംതാഞ്ഞുമേ കാണ്ണാറില്ല
ബന്ധുഭർന്നാൽപോലു മാനസവ്യമഹോലെ

മുന്താറിച്ചപ്പത്രഭാഗങ്ങളാരോവു കിൽ
 നിന്നുവമാരി, മാറിവായില്ലെ യമാക്കമം
 വാളുങ്ങേണ്ടംവ്യഞ്ജിച്ചതും തീന്തിരിക്കാം
 വാളുങ്ങൾ വായിക്കനോരേടിലേക്കായ്ക്കുമല്ല
 ഇന്നലുകഴിംത്തത്രും നാട്ടുകവാതന്ത്രും
 പുതുതായ് പുതുതായി വിവിധചമർക്കാരം
 പൊതുവേയുണ്ടാനായ് പ്രക്തിയുമിക്കനു.

ഒപ്പിമാരവയെല്ലാം പണ്ടുക്കണ്ണേഹാന്തക—
 മാശിയാൽ പൈക്കത്തിയ നല്ലപനിഷദ്ദുകൾ
 ഭാരതസാഹിത്യത്തിൽ നാരായണവരായവ
 സാരമാം സർവ്വത്വത്വമന്ത്രിതനാരവുകൾ,
 പൈപ്പതങ്ങൾ പണ്ടുപണ്ടവാദിത്തും നക്കിട്ട
 വേദംപറാത്തവേദകാമണ്ഡയൻസ്റ്റനങ്ങൾ
 ഓജസ്സമാനേരാഗ്രവും തേജസ്സംയശസ്സമി—
 ഔദാഹരിസ്സും തരും നല്ല പീഡിഷകലശങ്ങൾ
 അതുസ്പദാപ്പിക്ക യുവ സാഹിത്യമഹാസഭേ!
 ശാസ്ത്രപത്രയമ്മങ്ങളെ സ്ഥാപിപ്പാൻ യുവാക്കരി
 ക്കായ്.

കാഷ്ടം! മഹാകാഷ്ടം!!

(കേക)

1

കാരത്തിലെക്കവിനായ രഥാത്തിനോ—
 കുറഹസ്താൽ തുട്ടിപ്പറിച്ച കാലഘാത്;
 മുരളിരമായു് നോക്കിക്കരെത്തു നന്നത്തക—
 ണ്ണി,രാജുസീച്ചയുകും വിഹ്രാന്തിയടങ്ങതില്ല;
 ദേഹരമാം വഞ്ചി ചാതമെന്താന്നാണതിന്മുഖി—
 കേരളത്തിന്റെ ചിത്തശമാട്ടാകെ എത്തുക്കുന്ന?
 “കേരളകാളിലാസ്”ശേഷ,കി,നാരെല്ലാണു—
 സാരമുത്തിയായു് സാഹിത്യംവാങ്ങുന്നായിക്കണ്ണു?
 അരു—രാജഗ്രേഹം ‘ന്നപ്പൻതമ്പുഡാൻ’ വയ്ക്കാം ശേഷ—
 മാരാജൻ കീത്തിശേഷനായിപ്പൂശയനോ! കുഷ്ടം!

2

കൊച്ചിഭൂപാലവംഗ ഘസ്സുസംസ്കാരാംഘുഡി—
 സപ്പള്ളുക്കലുമാരിൽ സാഹിത്യകലകളുായു്;
 ഉച്ചമായു് പൊങ്കും പലന്തനന പരിഞ്ഞാര—
 പ്രിച്ചുളകളിൽ ചില സുവർണ്ണത്തുകളുായു്.
 മെച്ചമാമലങ്കാരമായു് വനിതാ ചണ്ണാല—
 മച്ചിന്നാമൺപോലും കരണ്ണതാ! മഹാകാഷ്ടം!!

3

സംസ്കൃതമാതാവിന്റെ ഓപ്പതലാം മലഘാതി—
 സംസ്കൃപ്പിപ്പുണ്ട് യതിച്ചിട്ടിന പിതാമഹൻ,

‘മംഗളമാലാ’മിയാം ത്രിഷ്ണയാൽ ശൈകരളിക്കു—
ഒരംഗലാവണ്ണമേററിപ്പോറിയ രാജേഖപരം
സാഹിത്യ പരിഷയ്തിലെങ്ങും, സ്വന്തോന്ത്ര—
സൗഖ്യവിത്തുസിംഹാസനാനുഡിനചുക്കുവുത്തി,
മാഹിത്യമേഠം പലസംഭവസൂരഭില—
രേഖാജനം പൊട്ടി, ഹാ! കഴും! മഹാകഴും!!

4

തന്ത്രമേനീക്കളും സദ്യരഃസ്ഥാദംഃപാദ്യേവ—
സഹൃദയവിമാനത്തിൽ ക്രടിയാമഹാഭാഗൻ;
സന്തതജ്ഞാതിസ്ന്യേതു, സപർശനതിന്കവാടത്തി—
നന്തികസ്യാനാശനിഃഷ്ട! വിശ്വേഷാക്കമാരാല്യ
നായ്.

കരംബന്നർ ചീരി. |

(വണ്ണിപ്പുട്ട്)

പൊട്ടന്നല്ലാ കാലനോരേ വിസ്തിതതരം കണ്ണികണ്ണി
പൊട്ടിപ്പോട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ‘സരസ്’നാശതു.
സപ്പണ്ണക്കംഞ്ഞ കാലിൽത്തടിത്തടക്കത്തു വിണിക്കുംകഴും!
കണ്ണചിമ്മികിടിന്നിട്ടിപൊന്നും മാനപ്പൾ.
മണ്ണക്കുപ്പിക്കഴിയുന്ന കമയില്ലാളു ഹിന്ദുകാല—
നെന്നിരെന്നിക്കരിക്കുന്ന ആമദ്ദേശരോധന.

കോട്ടംതട്ടാതാകാശമാം കോട്ടിയുട്ടുകംനിന്ന സുത്രൻ
നീട്ടിന്നിട്ടിനിജരഫ്റ്റിച്ചുട്ട കാണിക്കേ;

നേട്ടംനേടി മനഷ്യന്മകാട്ടിയ്ക്കുമേൽ ചാടിക്കോരാൻ
നോട്ടംവെച്ചു മൺ ചട്ടിപ്പോൾ ഒപ്പാളിന്തുവീഴ്ക്കുക;
ഞട്ടറവീഴ്ക്കു പാഴിലമ്പട്ടംതക്കാരി മോഗമാക്കി—
പ്രാടിപ്പാടിച്ചിരിക്കുന്ന സരസൻ കാലൻ.

ഉറങ്ങുന്ന മുഖിക്കുന്നതരംനോക്കിത്തിനൊക്കും
ഡിജംഗത്തിന്തുവം നോക്കിച്ചിരിപ്പു കാലൻ;
മുറേനില്ലോ കീരിക്കളുക്കളുള്ളിട്ട് മാടിച—
ആരസപ്പുത്തക്കാട്ടിയും ചിരിപ്പു മുഖം.

പ്രപാംഭാഗിപ്പേച്ചുകവാനാഉള്ളുചുകർ പദയൽ
ചെയ്യോ—
രപ്പുക്കേണ്ണിൽ മക്കനാജജയിജി മുണം.
കല്ലിച്ചുായ തീപ്പിന്തു നേർപ്പകപ്പിണ്ണുചുടിച്ചു
വില്പനക്കുവെച്ചുകണ്ണും ചിരിപ്പു കാലൻ.

കുപ്പു കസ്ത്രുരിഈയ്മാരം, കല്ലുകൾപ്പുരമായ്മാരം
ചിൽപ്പുകാശപരിപ്പുണ്ണം ബ്രാഹ്മണ്ണം തൊട്ടാൽ;
അനത്രുഖം ബ്രാഹ്മണ്ണംതെ തീണ്ടൽ തൊടങ്കുചുപ്പി
ലൊന്നിൽ
പൊത്തിവെച്ചും മരചെപ്പും “ലയിതം”വെച്ചും.
ചെപ്പുടികളിച്ചു കാലൻ, തീണ്ടൽചെപ്പുംലയിത്തവും
തപ്പാതണ്ണയിത്തചെപ്പും ബ്രാഹ്മണ്ണതെയും
കാട്ടിക്കാട്ടിക്കരംകാട്ടിപ്പുചിഹ്നസിക്കുന്ന കാലൻ
പാട്ടിലാക്കാം പണംകൊണ്ടില്ലുരസനേ നാം.

സപാതല്ലുമാം ബാലസുത്തനിളക്കിരോരോന്നായി
വ്യാതിപ്പുണ്ട ഭാതത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കേ;

കോമളമാം സഹോദരപ്രേമമാം താമരപ്പായു—
 ഷുമധുനകൻപല യുവദ്വംഗങ്ങൾ,
 ചാതുപ്പ്‌പിംഗ്‌പം ഗ്രാക്കമ്മകുമജാതം ഷുക്ക്‌തു ന—
 ഗ്രീതപാടി നിരാതകം മഴക്കിക്കൊടികെ;
 ചിതർപ്പുറവിനിരയായിപ്പുഴകിയ ജാതിമത—
 പുതപ്പുഞ്ചിലുംഞ്ചുന ജനങ്ങളുടെ
 നിഭാഗാനക്കുങ്ങംവലിക്കൊള്ള പൊട്ടിച്ചിരിയെന
 മദ്ധുതൈ മഴക്കന്ന മട്ടക്കൻ കാലൻ.

ഭാരതസ്ഥിൽ പാവനമാം ധനം വീണ്ടുമന്ത്രങ്ങ
 വീരി! കാലതു പാ ദേവി! ഏകാതാഴ്ചനാൾ എന്നാൻ.

രണ്ണ താനരിയക.

(കേക) .

I

ആരമക്കുഞ്ഞേവൻ ചോല്ലിനാനാതമജിഞ്ഞാനം
 സാരമാറു പിഞ്ഞുന ശിഷ്യബന്ധുരേതാടേവം;
 “ഞാനായവസ്തുഃവെത്രനാളു ചിന്തനാന്തനു
 നുനമിഡാതിചീപം കാണിക്കും സപ്രകാരം
 കണ്ണല്ല, മുശല്ല, എന്നാൻ വാഴല്ല, ചെകിടല്ല,
 നിർബന്ധം ചേജ്ഞിക്കുംഭവവുമല്ലേ ഹാ എന്നാൻ.
 ഫാതി! എന്നാൻ രജതമല്ല, മാംസമേഖല്ലുംല്ല
 സാതതവിളക്കന മനസ്സും ഞാനായുംവരാ.
 ഉള്ളിതന്റെതലിപോലീ ദേഹാതിൾ വിഭാഗങ്ങൾ
 തജ്ജിനോക്കിലെങ്കും ഞാനതിൽപ്പട്ടില്ല.

ശേഷിയോടൊപ്പം പരിശോധിക്കിംബലാച്ചവിലായ്
ശേഷിപ്പുതേതാണ്തുതെ നാഡാജാതമാവാം എന്ന്”

എതാനിന്ന് പ്രകാശം ദേഹാദിസ്തൃംപാപി—
ശോധിച്ചുകാണിക്കുന്നു അന്ന് തനിന്നന്നുങ്ങളായ്
പിപ്രമാമലുകാശമാതമാവാരജ്ഞൻറത്തേതു
പ്രേരണംനേചയ്യുമാംത്രപ്രൗഢപോലെ;

“ഈനെന്നാഭാവം രണ്ടുവിധമായില്ലോ നിൽപ്പു
മാനവനുരിൽ നിത്യമപക്ഷം പകപാമനം
എൻപത്തിഒഴുന്നും മാനുരിക്കുന്നു
ഈന്നുംപത്തിഒഴുന്നും സന്ധ്യത്തിനും മെന്നു
ഇന്തവണ്ണമുണ്ടാക്കിത പകപാമഹംഭാവം
കേവലൻ ദഗവാൻറു തത്പരമാട്ടോരായ്ക്കും താൻ
സന്തതമീശ്വരൻറു ഭാസാംതാനവിട്ടേതു—
സന്താനംനിത്യമുർക്കത്തില്ലോ എന്ന് ഇതാനത്രുപി
പകപമാമഹംബുദ്ധിജിദ്ധിനേ വിളിഞ്ഞുന്നീ”
തക്കൻറും വെണ്ടി കണ്ണാടിത്തുണിൽപ്പോലെ;

ഈന്നുംതാനിക്കണ്ണിലോകങ്ങളാളുംബിലിരി—

ക്കന്നവൻ ജമുനയ്ക്കു—

ആനാവന്നമാഡിമാറം മഹക്കിമപി വരം—

നില്ലു, വന്നില്ലു, ഏതില്ലു;

കാഞ്ഞകാരപ്രമാന്നിയുലകവിലവുംമന്ന്—

കല്ലുനാ ശക്തിമാത്രം

ശാന്താതമാവായീ സഭാജാന്ന് നിയപരമപരമാ—

നന്ദസാന്തുപ്രകാശൻ.

അരല്പിപക്ഷ ചഠംഗാല.

1

സമുഖതന്നെയാവിതാ ശ്വലിസിംഹാ—
 സന്തതിലഭ്യാപക നാമനാഡി
 അട്ടത്തതാ ചിത്തവിചാരസംഘം
 പറിപ്പിതലഭ്യാപക വിള്ളരേഖല്ലാം

2

ആത്മാവിൽനിന്നത്തെ പാരെ ഉല്ലാം
 മനോവിചാരങ്ങൾ പറിച്ഛവേണം
 പത്തിന്ത്രിക്കൈക്കൈ വെടിപ്പായു്
 സമുംപറിപ്പിച്ച മിച്ച അഹാക്കാൻ

3

എന്നാൽ പരാത്മാവിനാ ദേശികേന്ത്രം
 മനോവിചാരപ്പിയ രീഷ്യഃരാകായു്
 അച്ഛത്തുനിത്യം പെതമാറിയോത്രം
 പാംതിമം ഫകർംജിങ്ക നാം പ്രഖ്യാതം

4

സ്വയംപ്ര കാശൻ ഗ്രാവത്യന്നാത്മാ—
 വജ്രഭമാഡ്യം മധ്യരാസിതത്താൽ
 ക്രമാഴിതം തുകകയാണ രീഷ്യ—
 വർദ്ധിംബരിതാൽ ഭർദ്ദാം നീഞ്ഞവാനായു്

5

ആനംഡല ലായ ത വീക്ഷണ നതാൽ
 സ്വശിഷ്യനേത്രം സകലം കവനം
 തുകയും വെച്ചീടിന പുസ്തക്കേതര
 വായിച്ചുകേരംപ്പിപ്പിച്ച മരമരം.

6

ചരാചരത്തിൻ് ത്രംസുംജിരക്ഷാ..
 നാശനുമം ബുക്കതിലാഭ്യപാം
 സ്പഞ്ചിപ്രണാശങ്ങൾ നടത്തവാനാ—
 യീശുന്നതാനാണാധികാരമല്ലാം

7

രക്ഷാധികാരങ്ങൾ മനഷ്യവർഗ്ഗം
 നടത്തവാനാ വല്ലതാഡബുക്കിൽ
 ധമ്മങ്ങൾ വല്ലിപ്പ സമസ്തത—
 ഹിതങ്ങളില്ലായശ്രദ്ധങ്ങളാലേ

8

സമസ്തധമ്മങ്ങളിൽ മുവ്യധമ്മ—
 മഹിംസയാണന്ന വിളിച്ചുചൊണ്ടു
 ആവാക്കിനന്തം മുഖഭേദഭേദവൻ
 വ്യാദ്യാനച്ചുവ്വം പറയുന്ന കേരളിൻ.

9

ഈനേകനായ്മാവഡില്ലതിൽ നിശ്ചേ;
 ഹിംസിക്കില്ലങ്ങളും മമ നോവുതനെ
 ചെരുത്താലു ഹാ! ഹിംസയ ഹിംസന്നിശാൻ
 തിരിക്കയാം ഭേദിചയയാ ത്രയിച്ചിൻ.

10

സമുംബോദ്ധൂണ്ട് വിത്തേകിടന—
 തിരിക്കയാം ഭേദിചയയാ ഗ്രയിച്ചാൽ
 ആഭേദവിചശ്യാപകമാർഗ്ഗമാ ചി
 കണന്ന വിഭ്യാത്മികരാളിപ്പുലത്തം.

കളിയംസങ്കേടത് കളി.

(നതോന്ത)

1

വെജ്ഞപ്പട്ടവിരിക്കന ശരത്കാലനഭ്ലൂപികൾ
വെളിച്ചാട്ടം ഗ്രാമമോഴക്കന്നാനുശിയിൽ
ചന്ദ്രവിംബാസഹാരം തതിൽ ബിംബപ്രതി വിംബാവം
സാദ്ര, എന്തീയ തതാ കേരളത്തിൽക്കാണ്ടു!
ചന്ദ്രവിംബാവം വിഞ്ഞമാരും പ്രകാശിപ്പു, വിസ്തൃഷ്ടംനി-
സ്തുദ്രംപകലിലുമിതു റിജപ്ലിക്കനാ!
കാൺകരിക്ക കണ്ണകളിൽ കർഖ്പയാരത്തുകിയെ-
ന്നാണിനഭ്ലൂപികലണി ഉണ്ണിയായ് കാണ്ടു!
ക്ഷാംഗിയിൽനിന്നിയണിക്കരി ചൊഞ്ചിപ്പുാജി
നല്ലവെള്ളി-
ക്കോൺകളായ് പറക്കയാം അക്ഷിണാരക്കായ്.

2

കളികളനാംകൊണ്ടിച്ചേവിക്കാളുകളിപ്പിക്കം-
കളിയംസനിരയാണിപ്പറപ്പതെല്ലാം.
ഒളിവിൽനിന്ന് ക്കന പല പഴക്കമാസിന്നുതനിൽ
വിളയും ദത്തകരി വാരി വിതരകയോ!
ലളിത്തസ്യഭഗം പല സാഹിത്യസംഗീത പരി-
മളിയശ്ലൂമനിര പറക്കകയോ!
അശ്രദ്ധനജനത്തിനു തന്നലായ് നിന്നെങ്കിം സദാ
വിശദസന്നാന്ത്പുകരി നിരക്കകയോ!
യശ്രദ്ധനിരന്മാരായ പല മഹാപുരഷനാർ
സപരക്കതിതേജശ്ലൂവാനിൽ നിരത്തുകയോ!

III.

അരാളി മാർഗ്ഗം പെടി തതി ക്ഷിണാഭിമുഖ വരെപ്പാം
മരാളി അദ്ദേഹ എന്ന പുഞ്ചപുജ്യാക്ഷരങ്ങൾ!
വരാമരീരാനാശിനീ ഗഥത്രക്രൈരാളി മെന്ന—
വരാരോഹ, പെററ പുജ്യരാധി പുരാജ്ഞർ!
കോലസപ്രത്യച്ചമായുള്ള മാനസം സംസ്കാരിക്കപ്പെട്ടു
കോലാഹലം കേളിചെയ്യു കൂദാം സംജ്ഞർ;
വേണാട്ടിനേ നോക്കിനോക്കി പ്രൂരം ക്രാന്തിവേഗം
പ്രാണാധികരുമ്മാം താൻ ചിറ ശവിരി;
ചേണായ് കലശേഖരപ്പേരുമാർവംഗ* “നിഃഗ്രേഹസം”
കാണാനും കളിപ്പാരാം പരാന്നപോകയാം.

IV

എറീപ്പത്രഗാഡശ്രീ പാഭപ്പത്രസരസ്വിക്കൽനിന്നാം
സപാപംവിട്ടണൻ പല കൂദാം സംജ്ഞർ;
യുചംവിട്ട് തളതളയവും ശോഭകർ വീരി
പീപ്പണഭായ് പ്രകാശിപ്പുന്നഭിസമലവതിൽ.
“ഇംതാണ്ടു” ജ്ഞാതിസ്സോടൊപ്പം “കാത്തിക്” യു
“മരേതി” യും
കീത്തിമാനാം “സപാതി” യേവം നക്ഷത്രവും
പ്രാത്മിതകാത്തുസിലബിയാമുത്തരാശാഖവന്നുണ്ടെല്ല
പാത്രത്തു കണ്ട പുണ്ണത്വാൻ കതിച്ചുനിൽപ്പ്.
തമിത്തമിൽ പുണ്ണന് ഒരു പുള്ളകിതവാദിലക്ഷ്മീ—
യഞ്ചിപ്പുത്തിൽ നല്ല മല്ലമാല്യങ്ങളാണി.

* ശ്രീജൈവക്ഷ്മാത്തിലെ ഉദ്ധാനം.

V.

യമ്മരാജുപ്പുമങ്ങയേ ഒക്കിബൈപ്പുംഹനപ്പും
ഗമ്മണൻ ത്രിപ്പത്യനാഭസ്പദമിയോടൊപ്പും
വേലാതീതവിചിമാലു കോലാഹലം നിജകീതി—
പ്പുലാഴിയിൽ ശയിള്ളിക്കം ഭാഗ്യവാരാരേ;
“ബാലരാമവർമ്മ”ക്ഷീതിപാലശിവാമണിയും
ഭ്രാവഞ്ചുപ്പുംമാട്ടതിതനാളിലെ
ലീലാരാമത്തിങ്കൾചേരുന്നിരംളജിപ്പാം മധ്യ—
രാലാപംചവയ്ക്കിലേയൻ നാഞ്ചവക്കാടായ്
‘പിത്രവർമ്മ’തിതനാളിന്റുവി പിരജ്ജീവിതാ സ—
ംഗ്രാമസൗഖ്യപ്പുംമായിനാളുത്തിക്കനം.

ഒന്നുചുട്ടവ.

(“മാബാലീ നശ്വരാജീഡിക്കാലം” ഏന്ന മട്ട്)

വെഞ്ചുക്കാരനാം മാമുനിക്ക—
കണ്ണനിയാകിന ഭ്രതലമേ!
പശ്ചിമഘട്ടതാൽ കോട്ടകെട്ടി
നിശ്ചിതസ്ഥിമമാം സാമ്രാജ്യമേ!
വാരിയിനിത്രമായ് കല്ലോലതതാൽ
വാരിഞ്ഞതം രത്നസ്ത്രങ്ങൾക്കേ!
ഭാരതമേഖിനി ലാളിക്കുന—
ചാരിത്രഗ്രംഭമാം സന്നാനങ്കേ!

കേരകിൽത്തിമാല്യം ഭ്രജേവിയാൽ
കേരത്തിൽചുടിക്കും കേരളമേ!

അമേഖ! നിൻ മാഹാത്മ്യവർണ്ണനം താ—
നിമുക്കരിക്കേണ ചാരിതാത്മ്യം!!

വാരിധിമേലോട്ടുഞ്ചേപാലെ
പാരിചുന്നിനുട വാനിടത്തിൽ;
തിണ്ണംപറ്റേഉള്ള മേഖമാക്കം
കാണ്ണുള്ളതീടുന്നാരജ്ജനമോ?!
അംഗ്രീഞ്ചായ്യായുന മിന്നൽമാല;
അംജനംകോയുന പൊൻകവിയോ?
ആഴിതൻ കഴുപ്പാലമെന്നപോലെ
പാചിടിമട്ടിയാമേഖവുനം;
കോലാഹല വഷ്മോഘ്നിപ്പിച്ച
കോരിമയിർക്കൊള്ളിപ്പു സസ്യജ്ഞരിക്കും
കേളിക്കട്ടുള്ള കമകളിക്കു
കേളിക്കൊട്ടാലുതേ വിജതാപനം!!

വൃംഘജ്യാതിർഗ്ഗ്രാള പുഞ്ചമാല്യം
കാർമ്മോഖക്ഷേത്രതിൽ ചുടിമുടി;
സ്രാമമായ് വദനാരി വഷ്ണംന—
ആവിയലുമെന്ന ദേവി! നിനേ,
പുമാരിപ്പോലെ ചൊരിന്തീടുന—
രൂമശത്രുകിക്കളിപ്പിക്കുന.

അമേഖ! നിന്നല്ലാന്തതിൽ കേരക്കുന്നിതാ—
നിംബലവാല്യങ്ങരാ വാനിൽനിന്നും;

അംഗല്പകിൽക്കേരിപ്പുതിദിവ്യാസവം—
ചൊല്ലിപ്പോട്ടിക്കം കതിനകളോ?—
എന്താനപായുനിതാകാശത്തിൽ
നീന്തിയണിക്കോയു് തന്നീബാജാങ്ങലോ?
സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞതിന് ദിവ്യതീർത്ഥം—
പാനം ചെയ്തുലെ വാരിരാശി;
ആനങ്ങൾക്കാണ്ട മതിമരന
താനങ്ങൾ തൃഷ്ണികളിച്ചീട്ടന.
കാനനജാലത്തിൽ വീഴ്നോൻ—
സ്ഥാനജലങ്ങളിൽ മുഖിപ്പോങ്ങി;
ആനകൾപോലെ കളിച്ചീട്ടന
നുനമിപ്പുവുത്തുവുങ്ങങ്ങളം.

‘വൈഷ്ണവ’പ്രത്യതിയേ കക്കടമാ—
യുദ്ധിയായ ചക്രയിൽ വൈഷ്ണവമല്ലേ;
വകുംതിരിക്കവേ ചിങ്ഗചൈന—
നന്ദക്കതിരിൽ നേത്രനേത്രത്രുട്ടി;
വെൺതുലായു് തന്ത്രിയന വഷ്യാര—
ചേന്നീതാ സസ്യസമൂഹങ്ങളിൽ;
പൊന്നാളിപ്പുവാട നെയ്യ നെയ്യ
മറമെന്നമരയേ വഷ്യാഗന;
ഓണപ്പട്ടവയ്ക്കപ്പുറിക്കന!!
പ്രാണപ്പുരിയ തോഴിയനപോലെ.

“മാബലിനാട് വാണിച്ചുകാലും
മാസംചരല്ലായമൊന്നപോലെ”

മാതാവേ! യോഗപ്പട്ടചയായി
 മാനുമീവാക്കും നീതന്നപ്പേരേണ്ട
 തുന്നുകുട്ടാലുമാവസ്സുതിന്റെ
 തുന്നുപിടിച്ചു നടപ്പ്! ഞങ്ങൾ,
 നിന്നുപുകരിം ഷുനിരയിക്കൽനിന്നി—
 ക്ഷമവിളിൽക്കാഡാവത്ര വാരി ഞങ്ങൾ;
 തന്യംട്ടി! നിന്റെ ഷുമറംഞ്ഞിൽ
 തുന്നുവാഴിട്ടജപ്പിക്കുന്ന.

* ദര രഹിമാൻ.

(കേക)

പാവനതിരക്കേനിപ്പാലോച്ചിപ്പുവാഹത്തിൽ
 ഹാരിടം മക്കിക്കളിപ്പിക്കുന്ന വാഗ്രിശ്പരി,
 സെഞ്ചറ്റ്രെസ്യൂക്കമായ്ക്കും സുറുപ്പുന്നത്തിൽ
 സാരവത്താക്കിട്ടുന്ന തേൻക്കണ്ണുപോലെ;
 നിന്തിവടിയുള്ളിലുഭിങ്ങം കൂപയ്ക്കാ...
 തെന്നൊരു ഗതിയമേ! സംസാരമത്തുവിൽ.

ഗ്രീവില്ലോ! ഭഗവതി! നിന്നെങ്കണ്ടവിയുവാൻ
 ഇംവില്ലോ യഹിക്കവേ, മുത്തിഷ്യാകാരമായ്.

ആകാശം നീണ്ടം നീണ്ടം, പരന്നം പരന്നം നി—
 നാകാരസാമ്യം കിട്ടാൻ യതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ

* പെന്നാം അമലാ' എന്ന ഏവിമോസ്ത്വി സ്കൂളിൽവാ
 ച്ചു വാഷിക്കോസവത്തിൽ വാങ്ങിക്ക്രമപ്പെട്ടത്.

ആകമാനമീ ബഹുനക്ഷത്രിഷ്ടവർദ്ധം
ആകാശരഹസ്യവികലാഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ണ.

സമ്പ്രവേതനത്തിനം ചെതനമായനിഃന്ന
സ്ഥിരം കാണ്ടത്തവാൻ ഗ്രഹിക്കും, ജ്ഞാനം
'പദ്മവലസ്പദാവമിക്കാണന്ന ജഗ'ത്താം
സഖവിച്ഛോതിട്ടാം മന്മരാരവണ്ണഭാൽ
ഇതളിലുറക്കവും, രണ്ടിയിലുണ്ട്‌യും
ഇതാശാഖങ്ങളേവമൊത്തപോൽ തെളിയിപ്പുാണ്
മാഹാത്മ്യമേരം നിംബൻ വിചിത്രതേജസ്സിനാണ്
സാഹസം നിരന്തരം ചെയ്യുന്ന മാത്താശ്ശ്യരം;
കേവലം ജ്യോതിമ്മംഗളത്തുപനായും കാഴ്ച, സർവ്വ-
ശൈവമാനംശതിൽക്കും ശിഷ്യതം ആപ്പിനിൽക്കു!

ഇവിധം മുതിരിഷ്ടപാരമ്പര്യത്തിനെന്നം
ഭാവകാസ്ത്രം ജയിച്ചീടുക നിരന്തരം.

* * * *

കായികം, മാനസിക, മാഖ്യാത്മികവുമേവം
സ്ഥായിയെന്നാക്കിത്തരം മുന്നാക്കാം വിഭ്രാഭ്രാസം.
കായികാഭ്രാസം; കൂഷി, കൈത്താഴിൽ, കേരുംഗവ-
മായി നല്ലാരോഗ്യവും, സന്ധവത്തും തയന്നതാം.

ശാസ്ത്രപാരഭ്യം നീതിന്റും മരിയും കാശികളിൽ
കുത്ത ബുദ്ധിപ്രവേശം മാനസികാഭ്രാസമാം

സമ്പ്രവേതനത്തിനം സമസ്തിച്ചിരിക്കുന്ന—
നിംബാണിക്കയത്രേ നിന്നുംയമാഖ്യാതയികം.

ഇം മുന്ന രതാ, മൊറാസമായി പ്രോം ചരടിക്കേൽ
നാമുനിജപിക്കി ലെ നിത്യത്രഷ്ടരായ് വത്തു.

പട്ടണം, നമ്മുടെക്കുളം തൃശ്ശൂരിജ്ജപമാല
ക്കുളം തിലഞ്ഞിയവിൻ വിദ്യാത്മിരത്താജാലൈ!
ബുഹുചത്രതാലുള്ള കായികാല്യാസംഗുലം
കമ്മസാമത്ര്യം, ഒ ചാരത്രുടിപ്പും, മിനക്കിവും,
ശാസ്ത്രപാഠത്താൽ നാജാചാരത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുലം
ഗ്രോത്രഭ്രഷ്ടണം ചാരഭാഷം ഗാമാരുക്കിവും;
ഇംഗ്രേസചിന്തകളും സർവ്വവും സാറിക്കുന്ന
സാഡപ്രേമാനന്ദപ്പരിപിലാസവും,
പുഷ്ടിച്ച ഫലപ്രിയങ്ങൾ നിജലോണപ്പേം പാരിൽ
ക്ലീക്കേതരകൾ മേലിൽ കാംക്ഷിത്തമലാമേകാൻ.

ശക്തിയേ ഉണ്ട്രവിൻ.

(കേക്ക.)

ശക്തിയേയണ്ട്രവിൻ! ശക്തിയേയണ്ട്രവിൻ!
വ്യക്തികളായ നമ്മളുടിനായ് വന്നത്രവർ
മിശ്രമിപ്രകൃതികൾ പൊന്തുലുകളിൽ
സക്തിവൈക്കയോ വെരും പുശ്രത്മാതുമാനവ.
ഇരക്കം വെളിച്ചവുമാണിതോബയത്തിന്റെ
യാത്രാഗമേ, യവതീപ്പുൽ ഭാവം സുഖം.
മാറിനിൽക്കുന്നാമത്രം അന്തിമനിന്നുണ്ടിന്തുനാം
കാരണാത്മാവിന്നണ്ണോ ബാധയായവ രണ്ടും

അംഗേഹം സ്വര്യംജ്ഞാതിസ്ഥിദ്ധിഷാന്തശനയാണീ..

ഇപ്പിഴ്ചശക്തികൊണ്ടാരണഭൂമ രചിപ്പുതും.

അവൃക്തപദാത്മത്തിൻ വ്യക്തിയാരവിപോലെ
നിങ്കവ്യാജം നമ്മെഴുപ്പാം ശക്തിസന്ദേശരല്ലോ
എന്നാലുഡയസ്തുന്നതു മിരിപ്പുചന്നവണ്ണം
വനിതാ രവിതാം നമ്മളം വ്യത്യസ്തരായ്
എത്രശക്തിയാൽ കാന്തം സുചിത്വത്തുഞ്ഞിപ്പുതു
വിതപക്ഷമാറ്റുക്കി സുചിത്വാലുണ്ടിന്നും.
സുചിത്വിലും ജയശക്തിയേ കാച്ചിക്കി—
ദ്രോധനചൈരഞ്ഞിലേം സുചിത്വം കാന്തംതാനാം.
ജയശക്തിയാൻ ബാഹ്യമാനതരമാത്വശക്തി
തകയും കാന്വും വാഴയി കൽ നില്പുത്തു ചാലേ;
കാന്വാക്കുരിക്കാവിക്കലതുരുഞ്ഞേയോ പ്രകാല—
മുന്നുകൾ ശാഖി നിർപ്പും ശക്തിത്തിൽ പാരവയ്ക്കും.

അതുന്നരം ചിച്ഛിക്കിത്തൻ മഹരായ പരിശാമം
താൻത്രംലേം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന വില്ലച്ചിക്കിത്താൻ തുനം
ഉള്ളിലെ ചിച്ഛിക്കിത്തേയെ ബാഹ്യത്തെതിൽക്കരി
ത്രഞ്ഞിപ്പു തീവണ്ടിയാക്കാശവിമാനമായ്
ജയഭ്രതത്തിലും ശക്തിചൈരയുണ്ടുവാൻ
ദുഷ്കരത്വാഹനിലും മനസ്യക്കിട്ടുകാലം
നിശ്ചിവഭ്രതാഭ്രതിൽ ജീവനംബന്ധാക്കം മന്ത്രകൾ
സജ്ജരവണാം ജീവവ്യക്തികളണ്ടുവാൻ.
വ്യക്തിക്കേളാതോന്ത്രം ശക്തികളുണ്ടുവാൻ
നക്കതമില്ലഫോ! നമ്മുട്ടും പ്രഭാതമേ!

എന്നെന്നു കായവൻ.

(കേക)

ലോകത്തിലാകമാനം പിടിച്ച വിഷജ്ഞരം
ശോകത്തിയണ്ടഭയാനന്നൾ മാറിന്നുമരിഞ്ഞതെ
ഹാ! കഴു! മെരിയുന്ന മാനസം കരിയുന്ന
പോകാത്തവതന്നൾ പ്രാണനഗ്നിലും കടക്കുമോ?
ഇന്തികിൽസ്യജ്ഞരത്താൽ “വധംനൽകു” നിയാണ്ടിൽ
ഖണ്ഡികമാന്നാംബിനം ലുതികമെന്നം മമ
നിയീതവിധിവിഭാഗം പെതലാം പെപന്തിക്കളെ
പദ്ധിമാംഡോധിപോലെ പറവിച്ചു പാപൻ യമൻ
ഒള്ളം സുവഭൂവമിന്നുമി പ്രപഞ്ചത്ത
വൻ്റുന്നയാക്കണാൻ വേദമെന്നറികലും
എന്തുചുവർച്ചുവന്ന നിന്നെന്ന നിന്നെച്ചും കുമാരക!
വെന്തുതക്കാവല്ലു ബന്ധുരക്കളേബുരി!
പ്രീണനംകൊണ്ടാണ് ജീവനാധിഷ്ഠയത്താംപ്രിക്കം—
പ്രാണനാനം! നീയകൾിനജ്ഞപ്രതിക്കൾ
ക്ഷീണനായ് ക്ഷിടപ്പുത്രാ കണ്ണ താനന്നുഡിക്കിൽ
വാണതുമോതൊത്തുത്തുചുംപൊളിപ്പിന് ചൊടിയുന്നു.
ലക്ഷ്മണവിരോധം നീ കാട്ടിയക്കിലുമത്ര
തൽക്ക്ഷണമരിംബതില്ല; ഒന്നുഹാഃമാഹഃതനാാ താൻ.
രക്ഷണത്തിനായ് നീ നന്ന ശാതാവിഭാഗല്ലിച്ചുകൊ—
ണ്ടക്ക്ഷണഃ വിട്ടുപോന്നും കുതയ്ക്കും കുതയ്ക്കും സ്ഥാനം

കള്ളുമ! ഒഹികരണാൻ പിന്നെയും പൊരുന്നാമന—
കട്ട! താൻ നിന്നെന്നകാണ്യതേതോരു കാലശതിനി
ചുള്ളുമാം പ്രകാശരെനാൻ ജീവിതമുഹയ്ക്ക് കു
നപ്പുമായ് കാണുന്ന താൻ നോക്കുന്നതിനിലേണ്ടും
അപ്പായുണ്ടുഗം നിന്നുക്കല്ലേവും വന്നീടായ്ക്കും
ചിൽപ്പമാൻ ‘മുത്തവായുരപ്പ്’ എൻ മുവിൽനിന്നും
രൂപംഞ്ഞപ്പി നിന്നുക്കുത്തിയനുമരത—
ചെപ്പപ്പിൽനിന്നെടുത്തിട്ടേൻ; ‘ഭായവ’ നാമദേശം
കേഷാനിയിൽ പിത്രപത്രഃപ്രമബന്ധവത്ത സ്ത്രീ—
ആണിയിൽസഹജമായ’ നിന്മിച്ചു ദേവാനം
താണിപ്പുണ്ടതു തുല്യം ഘടിപ്പുാൻ തക്കതാക—
മാനിയാമായസ്ത്രിനെത്തന്നങ്കുടാതാരാല്ലോ!
ആറിയില്ലാല്ലോ നിന്നിൽ വാഗ്രാവകാലം, വയ—
സ്ത്രീയന്നതേയുള്ള ചിത്രം മിക്കാലഭൂതം നീ
കുറിയന്നൾ നമ്മമാരേയു ക്രൂരേയു—
മേരിയജീവകാലമോമിച്ചുകൊന്ന ബാല!
സൗഖ്യവസ്ഥരംബകാണ്ട നടന്നകമാരാല്ലോ—
മാരുന്നാഴിക്കുകാണ്ട നിന്തുകൻ കാട്ടംപോലെ;
താരമാരെന്നിഡേ നിൻ ജീവിതരംഗം കാട്ടി
മാറിനിൽക്കുയായ് നിത്യം നീക്കുംബാരായിരുന്നും.
ഒമ്മ നിലമായ നാംപാലിലെ നെമ്മല്ലവും
തേനിലേ മാധ്യത്തുവും ചേന്നുനിൻ മുഖശീലം
വാനിലും പൊഴിപ്പുനായീശ്രൂരൻ നിന്നുകയെട്ട—
ത്തീനിലത്തിക്കൽനിന്നും കൊണ്ടുപാകയോ ഏവയും?

வெள்ளுத்தங் மாற்றுவதது ஸபாந்தித்து வே த்தாலுக்கி—
வள்ளுமாய் ரோடித்து விழுவா மனோவார
கள்ளின கற்பூரமாதைன்று, ஸவுாவு
வெள்ளிலாவுக்கூலை தன்பூத்தித்துமை
ஏள்ளுக்காளைக்கிடையான் மின்தது கழுத்தலி—
வள்ளுமாய்திக்கத்திலிடுக்கமாக்கவு,
கள்ளுத்தித்துமினா ஸபாந்பூக்கத்துக்கைநாத்துக்கத்து
ஶயத்தித் தானிப்பூப்புருக்காறைப்புத்து.
தெலிதுக்காவுத புரிகாக்காடிக்கத்து
ந்துகிடுதுவைதார்த்துபோலுக்கு மிசிக்கத்து
சொல்லினாங்புவுரிக்கை பூக்கூட்டுதும் கிட—
வல்லிக்கஷுப்புப்பு வெள்ளியரவு
ஏனுமாய்துமாந்தாதித்து நிஸ்சாத—
ஶாதுமாஸ்மக்கை! தொந்காளான நினைந்து
விதுமாய் ததின்நின்ற துபாமாஸ்வுலிக்கை
புதுரோக்கதை பாடுகிலாக்கித்தான் கேழுமாராய்.
மனுாடிக்கைநிக்குத பெருச்சிவூலாராத்து
சாவுாடிக்கைத்திக்கத்து நிஸ்சாது சூஜப்பத்து
பாவுதாரயைக்கொ புஷ்விரிப்புதுமய—
மென்சாரிதாத்துத்தினாதுக்காக்கிநி.
கொனுவிக்கைநீவிநிக்காலு வூலலிலக்கிலு
தனுவிக்கைநித்திட்டு பூஉப்புலிலாக்கிலு
வேவுலாந்தக்கேஸுலயு மேஶயுமேந்த விரிப்பு
நேஷலாமாநக்கடி தொட்டுத்துக்கைநைரு

ബാലിനിനോമൽക്കളിക്കൊപ്പുകരശനിക്കിന്ന
മാലിയറിടിടാനു സാധരാ അളായ്ക്കിന്
പ്രേരിപ്പിക്കാതെ പുതിനിന് നിത്യത്രഖാചനം
ചേരുന്നരമ്പസ്ഥലം നിർമ്മലവിഭ്രാലജം
മതദ്രോമിയിലിളിളുക്കാതയ്യുകരിപോലെ
മതവിത്രടങ്ങിനാർ വിഭ്രകരം നിന്നന്ത്യിൽ
കൈവന്നില്ലാല്ലോ ദോഗമാവിഭ്രാഹ്മം ഭവുക്കം
കൈകരിനിനിശ്ചന്ന ഏകടിപ്പുനാന്നനദി ശവാൻ
ഒരവഹം! നിന്തുലംഞാനാസപദിക്ഷണാഞ്ചുവം
ദേവകരിക്കാക്കി പെച്ചുനോമനേ! സുകൃതിനീ
എന്തിച്ചുകേഴുന്നതു വാവിട്ടുകരജത്താലു
എൻതണ്ണപ്പിന്നായു് കിട്ടാമേലിലെന്ന്‌പോനോമന
പ്പുതികളിഹലോകബ്യസ്യം വിട്ടസ്തമിച്ച
മാധവ! നിന്നുക്കേരം മാധവപാദാംഭാജം
ബാധകാളാഴിന്തത നിഷ്ടുന്നഷാനന്ദപ്രദം

